

ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ
ของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสกลนคร

นางสาวอัจฉราวรรณ เคนวัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2559

**Factors Affecting Juvenile Delinquents' Illegal Misbehaviors
in Cases Concerning Drugs of Sakon Nakhon Juvenile and Family Court**

Miss Usharawan Kenwan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็ก
และเยาวชนศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดสกลนคร

ชื่อและนามสกุล นางสาวอัจฉราวรรณ เคนวัน

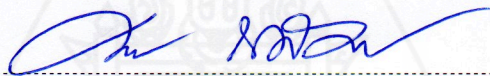
แขนงวิชา การแนะแนว

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง

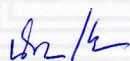
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2558

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

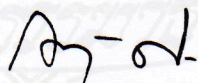
ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ครรชิต แสนอุบล)

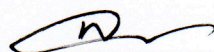
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจ้อย)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ
ของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

ผู้วิจัย นางสาวอัจฉราวรรณ เคนวัน รหัสนักศึกษา 2562800207

ปริญญา ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิธภา สบายยิ่ง ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะการเลี้ยงดู การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมตนเองที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

กลุ่มตัวอย่าง是孩子และเยาวชนที่ต้องการหาว่ากระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่มีรายงานตัวและทำกิจกรรมเพื่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามคำสั่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครในเดือน มิถุนายน ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558 จำนวน 131 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 13-17 ปี ทุกคนเคยเสพยาเสพติด โดยยาเสพติดที่เสพมากที่สุด คือ ยาบ้า เสพมาเป็นระยะเวลา 1-6 เดือน มีความถี่ในการเสพยาประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ 2) ปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุมแบบลงโทษทางจิตแบบใช้เหตุผล และแบบรักสนับสนุน 3) ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน พบว่า ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างมีการคบเพื่อนจากมากไปหาน้อย ได้แก่ คบเพื่อนที่เสพยาเสพติด เพื่อนชอบเที่ยวเตร่กลางคืน เพื่อนมีพฤติกรรมหนีเรียน เพื่อนไม่เรียนหนังสือ เพื่อนไม่ประกอบอาชีพ และเพื่อนเคยถูกตำรวจจับเพราะกระทำผิดหรือถูกดำเนินคดี 4) ปัจจัยการควบคุมตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเองเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ องค์กรปกครองเกี่ยวกับการทำกิจกรรมทางกาย องค์กรปกครองเกี่ยวกับงานง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน องค์กรปกครองเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น และ องค์กรปกครองเกี่ยวกับความเสี่ยง และ 5) ปัจจัยที่สามารถนำมาพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู และปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งปัจจัยทั้งสองด้านสามารถอธิบายการผันแปรการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 9.9 มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ .732 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรทำนายสามารถนำไปสร้างสมการถดถอยเพื่อใช้ในการพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ได้ดังนี้

$$\text{สมการรูปลักษณ์} \quad Y' = 4.225 - 0.042X_1 - 0.089X_2$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad Z' = -0.197(Z_1) - 0.275(Z_2)$$

คำสำคัญ: การกระทำความผิด ยาเสพติด การเลี้ยงดู การคบเพื่อน การควบคุมตนเอง เด็กและเยาวชน

Thesis title: Factors Affecting Juvenile Delinquents' Illegal Misbehaviors
in Cases Concerning Drugs of Sakon Nakhon Juvenile and Family Court.

Researcher: Miss Usharawan Kenwan ; **ID:** 2562800207;

Degree: Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

Thesis advisors: : (1) Dr. Niranart Sansa, Assistant Professor;

(2) Dr. Wunlapa Sabaying, Assistant Professor; **Academic year:** 2016

Abstract

Research objective was to study personal factors, characteristics of upbringing, sociability amongst deviant behavior friends, and self-control affecting juvenile delinquents' illegal misbehaviors in cases concerning drugs of Sakon Nakhon Juvenile and Family Court.

Samples were 131 juveniles who were accused of delinquents' illegal misbehaviors in cases concerning drugs, reported to do activities for remedy according to Sakon Nakhon Juvenile and Family Court, in June – July 2015, obtained from simple random sampling. Data were collected by using questionnaire. Statistics employed for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and multiple linear regression analysis.

Research results revealed that 1) Personal factors were found that most of samples were males, aged between 13 and 17 years. Everybody had taken drugs, mostly amphetamine, taken from 1 – 6 months, 2 times a week. 2) Characteristics of upbringing factors were found that the samples were brought up, arranged in order of high to low mean scores, as neglecting type, psychological punishment type, authoritative type and permissive type, respectively. 3) Sociability amongst deviant behavior friends factors of the samples were found that percentage arranged in order of high to low were association with drug addicted friends, night time gadabout friends, truant behaviors friends, unlettered friends, friends who have no occupation and friends who were caught because of misbehavior or prosecuted. 4) Self-control factors of the samples, from high to low mean scores, were components related to physical activities, components related to simple work, components related to impetuosity, and components related to risks and 5) The factors that predicted juvenile delinquents' illegal misbehaviors in cases concerning drugs at .05 level of statistical significant were upbringing factors and sociability amongst deviant behavior friends factors which can explain the variability of juvenile delinquents' illegal misbehaviors in cases concerning drugs of Sakon Nakhon Juvenile and Family Court at 9.9%. Error of prediction was .732. Regression coefficient of predictor variable can be used to develop regression equations to predict juvenile delinquents' illegal misbehaviors in cases concerning drugs as follows;

A predicting formula in terms of unstandardized scores was $Y' = 4.225 - 0.042X_1 - 0.089X_2$.

A predicting formula in terms of standardized scores was $Z' = -0.197(Z_1) - 0.275(Z_2)$.

Keywords: Delinquency, Drug, Upbringing, Sociability among friends, Self-control, Juvenile

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จขึ้นตามความหวังของผู้เขียนได้ เนื่องจากความเมตตากรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีพระคุณยิ่งของผู้เขียนทั้งสองท่าน ท่านแรก กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิรนาถ แสนสา ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาและเสียสละเวลาที่มีค่าในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับแนวคิดในการทำวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขความเรียบร้อย ตลอดจนคำแนะนำทางวิชาการที่ดีเสมอมา อีกท่าน กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง สำหรับความกรุณารับเป็นที่ปรึกษา รวมทั้งได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ครรชิต แสนอุบล ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการวิทยานิพนธ์ และได้ชี้แนะแนวความคิด ตลอดจนประสบการณ์อันมีค่าของท่านเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครที่อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำการวิจัย และขอขอบพระคุณสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษภาค 4 ที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนพี่น้องนักศึกษาชั้นปริญญาโทแขนงการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา รุ่นที่ 3 ทุกคน ที่ช่วยให้การเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ไม่เครียดและเป็นการเอง และขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้อำนาจใจในการเรียนเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้เขียนที่สนับสนุนด้านการเรียน และคอยให้กำลังใจทุกเวลาที่เหนื่อยล้าจนการเรียนผ่านพ้นไปด้วยดี กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งปวงให้แก่ผู้เขียนตั้งแต่ระดับปริญญาตรีและปริญญาโทจนกระทั่งมีวันนี้ได้

อัจฉราวรรณ เกนวัน

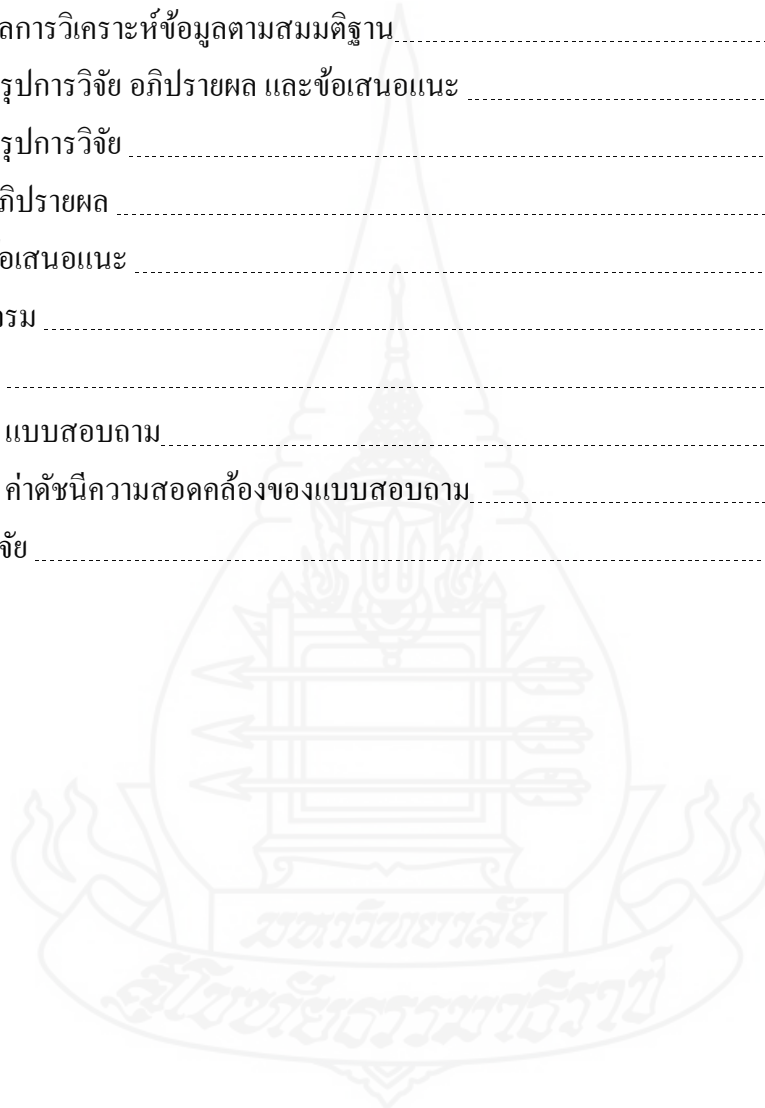
ตุลาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	8
ยาเสพติดให้โทษ	14
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	16
ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม	16
ทฤษฎีตีตรา	20
ทฤษฎีการเลี้ยงดู	23
ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง	26
ทฤษฎีการควบคุมตนเอง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน	57
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
สรุปการวิจัย	60
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	74
ก แบบสอบถาม	75
ข ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม	85
ประวัติผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีจำแนกตามฐานความผิดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2556	2
ตารางที่ 1.2 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งหมด จำแนกตามประเภทของยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2556	3
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	47
ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดูจำแนกตามรายด้านของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	47
ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดูจำแนกตามรายข้อของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	47
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน	50
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	51
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจำแนกตามรายด้าน	52
ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจำแนกตามรายข้อ	52
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression analysis) ของตัวแปรอิสระฯ	57
ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน	58
ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณขั้นตอนของการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ของปัจจัยการเลี้ยงดู และปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	58

ญ

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิด 11

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทยนั้น นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งและเป็นปัญหาที่ทุกภาคทุกส่วนจะต้องให้ความสนใจและดำเนินการแก้ไขโดยเร่งรีบ จากสถิติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน มีเด็กและเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่กระทำผิดในแต่ละปี ในปี พ.ศ. 2552 มีเด็กและเยาวชนอายุ เกิน 10 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี กระทำผิด จำนวน 46,371 ราย ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 44,057 ราย ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 35,049 ราย ปี พ.ศ.2555 จำนวน 34,276 ราย ปี พ.ศ.2556 จำนวน 36,763 ราย (รายงานสถิติประจำปีของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) เนื่องจากเด็กและเยาวชนเหล่านี้เป็นวัยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ถือว่าเป็นช่วงอายุที่มีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่นๆ เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ฉะนั้นกลุ่มเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะต้องได้รับความสนใจและให้การดูแล ป้องกันแก้ไขเป็นพิเศษมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เพื่อมิให้กลุ่มคนเหล่านี้กระทำความผิดซ้ำอีก หรือเป็นปัญหาสังคมต่อไป และพร้อมที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเป็นปัญหาทางกฎหมายและปัญหาสังคมที่อารยประเทศทั้งหลายให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหานี้แต่ปัจจุบันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีอัตราสูงขึ้นเป็นลำดับ และลักษณะความผิดนับวันจะทวีความร้ายแรง เด็กและเยาวชนย่อมเป็นความคาดหวังของประเทศชาติในอนาคตประเทศที่เจริญแล้วจึงต่างต้องพัฒนาคุณภาพของเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาค้นคว้าและพิจารณาหาทางป้องกันและแก้ไขกันอย่างจริงจังก่อนที่ปัญหาจะลุกลามไปกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ การที่ปัญหาการกระทำผิดเด็กนับวันจะมีมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ทั้งนี้มิใช่เหตุผลเพราะว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดมีอัตราสูงหรือลักษณะการกระทำผิดร้ายแรงขึ้นแต่เนื่องจากว่าพฤติกรรมฝืนระเบียบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและมีความเกี่ยวพันกับลักษณะความประพฤติเกรสภภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและลักษณะประจำตัวบุคคลที่กระทำ หรืออีกนัยหนึ่งคือองค์ประกอบทางสังคมและภาวะความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไปการพัฒนาบุคลิกภาพอุปนิสัยความเชื่อในการกระทำความผิดของเด็กและ

เยาวชนในปัจจุบันนับเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบสุขของสังคมส่วนรวม

เนื่องด้วยปัจจัยต่างๆ ข้างต้นทำให้เด็กและเยาวชนมีรูปแบบพฤติกรรมที่ขัดแย้ง หรือต่อต้านสังคม เกิดการเสียบระเบียบทั้งในทางสังคมและตัวบุคคล รวมไปถึงการมีทัศนคติ ค่านิยมที่ไม่พึงปรารถนา ขัดต่อบรรทัดฐานและกฎระเบียบต่างๆของสังคม ดังนั้น เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดียาเสพติดก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่กฎหมายบัญญัติไว้ โดยเด็กและเยาวชนที่กระทำการอันกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดนั้นสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย เด็กและเยาวชนมักจะมีพฤติกรรมต่อต้านสังคม นิสัยก้าวร้าวรุนแรง ถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย (สุชา จันทรเอม, 2533:7)

จากรายงานสถิติประจำปีของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ของเด็กและเยาวชนมีอัตราค่อนข้างสูง โดยเฉพาะเมทแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่เด็กและเยาวชนจากพิษภัยยาเสพติดนี้ นำไปสู่การกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนเข้าไปกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมไปถึงปัญหาการหนีออกจากบ้าน ปัญหาการจับกลุ่มมั่วสุม ทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด สุดท้ายต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ เห็นได้จากรายงานสถิติการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ผ่านมามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีจำแนกตามฐานความผิด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2556

ฐานความผิดเกี่ยวกับ	ปี พ.ศ.				
	2552	2553	2554	2555	2556
ทรัพย์	10,073	9,742	7,078	6,800	7,260
ชีวิตและร่างกาย	6,388	5,474	4,051	4,086	4,263
เพศ	2,538	1,812	1,482	1,576	1,636
ความสงบสุขเสรีภาพชื่อเสียงและการปกครอง	2,407	2,300	1,615	1,034	1,241
ยาเสพติดให้โทษ	2,352	4,695	3,845	4,773	5,530
อาวุธและวัตถุระเบิด	3,413	2,889	2,282	2,274	2,613
ความผิดอื่นๆ	9,200	7,145	4,696	3,733	4,220
รวม	6,371	4,057	5,049	4,276	6,763

ที่มา ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 1.2 จำนวนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีในฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งหมด
จำแนกตามประเภทของยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2556

ประเภทของยาเสพติด	ปี พ.ศ.				
	2552	2553	2554	2555	2556
กัญชา	2,068	1,882	1,360	1,279	1,593
กระท่อม	2,689	3,075	1,888	2,199	2,047
ฝิ่น	3	2	6	6	14
เฮโรอีน	14	16	29	17	22
สารระเหย	164	134	100	56	51
แอมเฟตามีน	7,224	9,146	9,525	9,563	10,482
ยาอี	12	7	3	3	9
ยาไอซ์	-	-	762	1,444	1,062
ยาเค	1	4	2	18	3
เวเลียม	-	-	1	-	-
มอร์ฟีน	3	2	2	-	2
ยาแก้ไอ	17	11	17	36	27
สารเคมีอื่น	1	77	1	-	-
กาว	15	15	38	77	63
อื่นๆ	141	324	111	75	155
รวม	2,352	4,695	3,845	4,773	5,530

ที่มา ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2556 มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษรวมทั้งสิ้น 71,195 คน คิดเป็นร้อยละ 36.23 ถือเป็นฐานความผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากเป็นอันดับ 1 และเป็นฐานความผิดเกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้ามากที่สุด รวมทั้งสิ้น 71,195 คน คิดเป็นร้อยละ 64.53 ปัจจุบันสภาพสังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ ส่งผลกระทบทำให้แบบแผนการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนเปลี่ยนแปลงไป ทำให้เด็กและเยาวชนขาดความเข้าใจตนเอง ขาดความรู้ความเข้าใจใน การดำเนินชีวิต ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงในการกระทำความผิด หรือบางคนอาจกระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และพบว่าสาเหตุของการกระทำความผิดของเด็ก

และเยาวชนส่วนใหญ่มาจากการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางเสียหาย ขาดการคิดวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล ทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนี้พบว่าปัจจัยครอบครัว เช่น ครอบครัวแตกแยกหย่าร้าง การใช้ความรุนแรงในครอบครัว เด็กขาดความอบอุ่น การอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม บุคคลในครอบครัวติดการพนันหรืออยู่ในครอบครัวที่มีบุคคลในครอบครัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจึงเป็นสาเหตุนำไปสู่การกระทำความผิดและเกิดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

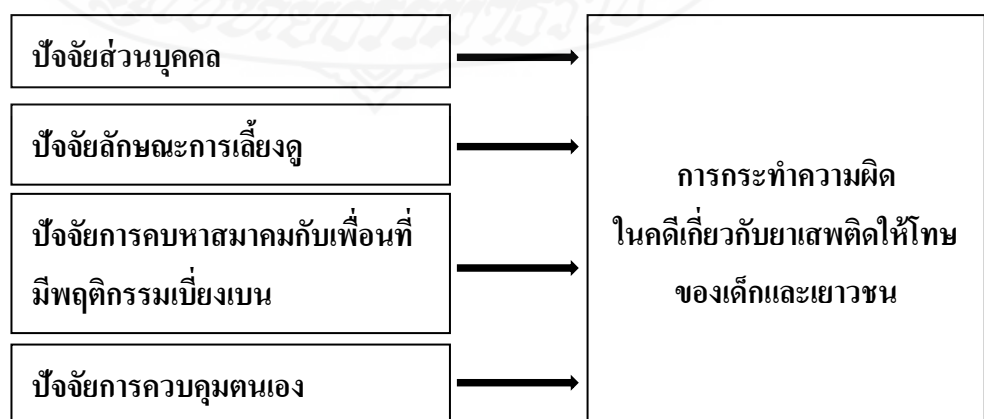
จากสภาพดังกล่าวข้างต้น ความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดในปัจจุบันทำให้ส่งผลกระทบต่อระบบสังคมโดยรวมเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน โดยการศึกษาจากผู้กระทำผิดที่ถูกนำเข้าสู่กระบวนการทางศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดียาเสพติดให้โทษต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะการเลี้ยงดู การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมตนเอง ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร มีกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

5. ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร และยังอยู่ระหว่างการดำเนินคดีทั้งในชั้นตรวจสอบการจับ ชั้นระหว่างการพิจารณาคดี และชั้นหลังฟ้องคดี

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 เด็กและเยาวชน หมายถึง บุคคลอายุเกินกว่า 10 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปี บริบูรณ์ ในวันที่กระทำความผิด ซึ่งถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

6.2 การกระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญาที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด โดยแบ่งออกเป็นการกระทำความผิดในข้อหาเสพยาบ้าครอบครองยาบ้าไว้เพื่อเสพ และมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายยาบ้า ซึ่งเด็กและเยาวชนถูกจับดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

6.3 ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะต่างๆ ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคล สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ลักษณะที่อยู่อาศัย ประวัติการใช้ยาเสพติด และระยะเวลาที่เสพยาเสพติด

6.4 ลักษณะการเลี้ยงดู หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนได้รับการปฏิบัติจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในลักษณะต่างๆ แบ่งการปฏิบัติดังกล่าวเป็น 4 แบบดังนี้

6.4.1 การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อลูกในลักษณะที่แสดงความรักใคร่เอาใจใส่ในทุกข์สุขของลูก

6.4.2 การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้คำอธิบายประกอบการสนับสนุนและห้ามปรามเด็กในการทำกิจกรรมต่างๆ มีความสม่ำเสมอและเหมาะสมในการให้รางวัลหรือลงโทษ

6.4.3 การเลี้ยงดูแบบควบคุม หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติตามและคอยควบคุมพฤติกรรมของเด็กโดยไม่ปล่อยให้เด็กเป็นอิสระ

6.4.4 การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต หมายถึง บิดามารดาหรือผู้ปกครองใช้การลงโทษทางจิตด้วยการดูว่าแสดงอาการไม่พอใจทำเป็นเมินเฉยแสดงอาการไม่สนใจตัดสิทธิ์บางอย่างเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

6.5 การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง การคบหากับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนกฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบของสังคมไม่ว่าจะถูกจับกุมหรือไม่ถูกจับกุม ได้แก่ การคบหาเพื่อนที่ชอบเที่ยวเตร่กลางคืน หนีเรียน เสพหรือจำหน่ายยาเสพติด หรือมีนิสัยอันธพาล เกร ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาท เป็นต้น

6.6 การควบคุมตนเอง (Self-Control) หมายถึง พฤติกรรมพื้นฐานของมนุษย์ที่มีต่อสถานการณ์ที่มากระทบต่อจิตใจในช่วงเวลาหนึ่งๆ มาจากทฤษฎี Self-control theory ของ Gottfredson และ Hirschi ซึ่งกล่าวถึงพฤติกรรมของคนเรามีแนวโน้มกระทำผิดได้เสมอ หากขาดความยับยั้งชั่งใจ ความอดทนอดกลั้น รวมถึงการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงมีโอกาสกระทำผิดมีองค์ประกอบ ดังนี้

6.6.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น หมายถึง การที่บุคคลมีลักษณะพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นได้ง่าย มีการโต้ตอบแบบทันทีทันใด

6.6.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะพฤติกรรมที่ชอบทำงานง่ายๆ หลีกเลี่ยงงานที่ยุ้งยากมีความซับซ้อน

6.6.3 องค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะพฤติกรรมที่ชอบทำในสิ่งที่ตื่นเต้น เร้าใจ ชอบการผจญภัยและความตื่นเต้นมากกว่าความปลอดภัย

6.6.4 องค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าคุณเองมีพลังกำลังมาก และชอบกิจกรรมที่ใช้พลังกำลังและความแข็งแรงทางร่างกาย

6.6.5 องค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่ให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่าคนอื่น ขาดความเห็นใจคนอื่น

6.6.6 องค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ควบคุมอารมณ์ได้ไม่ดี มักอารมณ์เสียได้ง่าย และมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างรุนแรง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่ถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

7.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่ถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

7.3 เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนแก่ผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

7.4 ได้แนวทางและมาตรการในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
  - 1.1 ความหมายของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
  - 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
2. ยาเสพติดให้โทษ
  - 2.1 ผลกระทบจากการกระทำผิดหรืออาชญากรรมยาเสพติด
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
  - 3.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม
  - 3.2 ทฤษฎีตีตรา
  - 3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
  - 3.4 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง
  - 3.5 ทฤษฎีการควบคุมตนเอง

1. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

1.1 ความหมายของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมาจากภาษาอังกฤษว่า “Juvenile Delinquency” ซึ่งมีการแปลเป็นภาษาไทยที่แตกต่างกัน ในอดีตใช้คำว่า ยูวอาชญากร หรือ อาชญากรเด็ก แต่คำนี้มีความรุนแรงมากเกินไป ปัจจุบันจึงใช้คำว่า “การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน” หรือบางคนใช้คำว่า “เด็กเเกร” (สุชา จันทร์เอม, 2533)

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (อ้างถึงใน ศุภกานดา สุขศรีวงษ์, 2550) ได้กล่าวเกี่ยวกับการกระทำผิดของเยาวชนไว้ว่า หมายถึง “พฤติกรรมบางรูปแบบที่ขัดแย้งหรือต่อต้านสังคมทำให้เกิดการเสีหระเบียบ ทั้งในทางสังคมและตัวบุคคลและมีนัยความหมายครอบคลุมไปถึงผลการใช้

ค่านิยมวินิจัยความประพฤติว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาหรือไม่พึงปรารถนาภายในกรอบของบรรทัดฐานและกฎหมายของสังคม”

Robinson (อ้างถึงใน ดวงกมล สังสกุลณีย์, 2552, น. 42) ได้กล่าวว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จัดเป็นประเภทหนึ่งของอาชญากรรม ซึ่งแสดงถึงการคุกคามขั้นต้นต่อระเบียบทางสังคม และกระตุ้นความสนใจต่อสาธารณชน ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น เชื่อว่า ผู้กระทำผิด (Delinquency) ในวันนี้ จะกลายเป็น อาชญากร (Criminal) ในอนาคต

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ได้นิยามคำว่า “เด็ก” และ “เยาวชน” ไว้ว่า

เด็ก หมายความว่า บุคคลที่มีอายุเกินกว่า 7 ปี บริบูรณ์ แต่ไม่เกิน 14 ปี บริบูรณ์

เยาวชน หมายความว่า บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปี บริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์

เกณฑ์ที่ใช้ในการแยกเด็ก หรือเยาวชน คือ อายุของบุคคลนั้น โดยพิจารณาว่าในวันที่กระทำความผิด ได้เกิดขึ้นเป็นวันแรกนั้น ผู้กระทำผิดมีอายุเท่าไร หากผู้กระทำผิดมีอายุอยู่ในช่วง 7 ปีเต็ม แต่ยังไม่ถึง 14 ปีเต็ม ถือว่าบุคคลนั้นเป็น “เด็ก” แต่หากบุคคลนั้นมีอายุตั้งแต่ 14 ปีเต็มแต่ยังไม่ถึง 18 ปีเต็ม ถือว่าบุคคลนั้นเป็น “เยาวชน” ไม่ว่าบุคคลนั้นจะบรรลุนิติภาวะโดยการสมรสก่อนอายุ 18 ปี (ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 20) หรือ ไม่ก็ตาม

เมื่อพิจารณาถึงการจัดแบ่งประเภทและฐานความผิดของเด็กและเยาวชนจะพบว่ามี การจัดประเภทลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน (สมัย สิริทองถาวร, 2541) ไว้ดังนี้

1) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ได้แก่ ลักทรัพย์ พยายามลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ พยายามชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ พยายามปล้นทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ น้อ โกงทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ทำให้เสียทรัพย์ รับของโจร

2) ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ได้แก่ ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พยายามฆ่าผู้อื่น ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นเสียหาย ชุลมุนต่อสู้อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นตาย ทำร้ายร่างกาย พยายามทำร้ายร่างกาย มั่วสุมตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไป ประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ เป็นต้น

3) ความผิดเกี่ยวกับเพศ ได้แก่ กระทำอนาจาร ข่มขืน กระทำชำเรา พรากผู้เยาว์ โทรมหญิง พยายามทำความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น

4) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่ เสพยาเสพติด มียาเสพติดไว้ในครอบครอง จำหน่ายยาเสพติด เป็นต้น

5) ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประเทศ เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง ได้แก่ ช่องโจร วางเพลิง ทำให้เกิดเพลิงไหม้ประมาท ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จ อาวุธปืน และเครื่องกระสุน วัตถุระเบิด การพนัน กักขังหน่วงเหนี่ยว ขับรถโดยไม่ได้รับอนุญาต หลบหนีเข้าเมือง เป็นต้น

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

กฎหมายไทยได้จัดขุอาชญากร หรือเด็กกระทำผิด (Juvenile Delinquency) ออกเป็น 3 ประเภท คือ (สราวุธ สอนสนาม: 2548)

- 1) เด็กประพฤติผิดกฎหมาย
- 2) มีผู้ร้องต่อศาลว่าเด็กประพฤติออกนอกถิ่นอกทาง
- 3) เด็กจรจัด

ซีลดัน และสกุค อี (Sceldon and Glueck E, 1964: 8) กล่าวว่า เด็กคนใดก็ตามแม้ว่าจะกระทำผิดเล็กๆ น้อยๆ เพียงครั้งเดียว ก็เข้าลักษณะเด็กที่กระทำผิด แต่นักวิจัยไม่ถือว่าเป็นเด็กเถร โดยให้ความหมายว่า เด็กเถรจะต้องเป็นเด็กที่กระทำผิดอย่างเดียวกันหลายๆ คน เพราะการที่เด็กทำผิดเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้งอาจเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมชั่วใจ เมื่อเติบโตขึ้น อาจจะเลิกরাไป ทั้งที่การกระทำนั้นๆ เป็นการกระทำผิดกฎหมายก็ตาม

เพาเวอร์ และวิทเมอร์ (Powers E. and Witmer H., 1951: 180) ได้ให้ความหมายของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดว่าต้องพิจารณาถึงเกณฑ์ 3 ประการ คือ

- 1) ความหนักเบาของความคิด หรือความร้ายแรงของการกระทำ
- 2) ความถี่ของการกระทำ หรือการทําย่อยครั้งแค่ไหน
- 3) ทศนคติของผู้กระทำผิดต่อสังคมหรือผู้มีสิทธิอำนาจตามกฎหมาย

1.2.1 สาเหตุการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการกระทำผิด

การศึกษาทางสังคมวิทยาถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Sociology of Deviant Behavior) ได้มีความพยายามที่ต้องการค้นหาคำตอบว่า “อะไรคือสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบน” และนำทฤษฎีใดมาอธิบายการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนนี้ แต่โดยส่วนรวมแล้วพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเพียงพฤติกรรม การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบทางสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชนสามารถแบ่งออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้ (สุริย์ กาญจนวงศ์: 2549) 1) การเสพยาเสพติด 2) การมั่วสุมทางเพศ 3) การขายบริการทางเพศ 4) การทะเลาะวิวาท 5) การลักขโมย 6) การดูการ์ตูน/ภาพยนตร์ลามก 7) การเลียนแบบความรุนแรงในภาพยนตร์ / TV 8) การเล่นเกมพิวเตอร์ในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม 9) การชอบความท้าทายและชอบเสี่ยง และ 10) การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

นักวิชาการสมัยก่อนได้ศึกษาค้นคว้า และพยายามตั้งทฤษฎีขึ้นมาเพื่อให้อธิบายถึงสาเหตุการกระทำผิดว่าอยู่ที่ปัจจัยอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียว เช่น เชื่อในสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เชื่อในความบกพร่องของร่างกายหรือจิตใจ หรือเชื่อในเรื่องความยากจนหรือภาวะเศรษฐกิจว่าเป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิด แต่หลังจากมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิชาการต่างๆ ทำให้มีความเชื่อกันว่า สาเหตุการกระทำผิดไม่ได้มาจากปัจจัยตัวใดตัวหนึ่ง แต่อาจมาจากสาเหตุอื่นด้วย เนื่องจากไม่มีแนวความคิดใดใดๆ สามารถอธิบายสาเหตุการกระทำผิด

กฎหมายของเขาวงกตได้ครอบคลุมทุกประเภทของความคิด ความคิดในปัจจุบันจึงมุ่งไปสู่ปัจจัยหลายสาเหตุ โดยสรุปว่าปัจจัยที่สำคัญจริงๆ มีอยู่ 3 ประการ คือ ปัจจัยทางร่างกาย ปัจจัยทางจิตใจ และปัจจัยทางสังคม

Hermann Mannheim นักอาชญาวิทยาชาวอังกฤษ (อ้างใน อัจฉรา ทองตัน, 2536) ได้อธิบายถึงสภาพความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งสามประการว่า ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยทางสังคมจะก่อให้เกิดอาชญากรรมก็เมื่อจิตใจเอื้ออำนวยให้เป็นไป กล่าวคือมีความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะกระทำเช่นนั้น แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าลักษณะของจิตใจจะเป็นตัวแปรที่เด่นชัดเหนือปัจจัยอื่น หากความกดดันของปัจจัยอื่นแรงมากและมีเชื้อของความต้องการทางจิตใจ แม้เพียงนิดเดียวก็อาจจะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าขาดความต้องการทางจิตใจเสียแล้ว การกระทำผิดกฎหมายหรืออาชญากรรมก็จะไม่เกิด อีกนัยหนึ่งหากความต้องการทางจิตใจมีมากแม้จะขาดปัจจัยอย่างอื่น การกระทำผิดกฎหมายก็อาจจะเกิดขึ้นได้ Hermann Mannheim ยังได้ชี้ให้เห็นอีกว่า ปัจจัยจะกลายเป็นสาเหตุก็ต่อเมื่อปัจจัยนั้นเป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำผิดกฎหมาย แผนภูมิแนวคิดของ Hermann Mannheim มีดังนี้

ภาพที่ 2.1 แผนภูมิปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกระทำผิด

1.2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเด็กกระทำผิด

เกล็ค (Glueck, 1993) อ้างถึงใน เสริมเกียรติ พรหมสุข, 2542: 14) ได้ศึกษาองค์ประกอบของพฤติกรรมการกระทำผิดในเด็ก พบว่า มีสาเหตุมาจาก

- 1) ขาดโอกาสสันตนาการ จะทำให้เด็กมีแต่เก็บอารมณ์ก้าวร้าวไว้
- 2) อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่พึงปรารถนา
- 3) ค่านิยมทางศีลธรรมจรรยาต่ำ จึงเป็นเหตุให้มีแนวโน้มที่จะทำอะไรผิดๆ

ได้ง่าย

- 4) ประสบการณ์จากรูปแบบของพฤติกรรมทางอาชญากรรมทั้งหลายที่ปวง

5) ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

6) เยาวชนปัญญา

7) พวกถูกให้ออกจากโรงเรียน คือ ไหนๆ มันจะเลว ก็ให้มันแล้วไปซะเลย

ส่วนสาเหตุของการกระทำผิดในไทยส่วนใหญ่มักจะมาจก เสริมเกียรติ พรหมผุย. 2542: 15)

(1) ครอบครัวที่ (Broken Home และ Unfavorable Family Relationship) (2) เพื่อน (3) ประมาท (4) กามารมณ์ (5) เสี่ยงโชค (6) การเลียนแบบ (7) การเมือง (8) ภาวะของเพื่อนบ้าน (9) ความล้มเหลวทางการเรียน (10) ความแออัดของบ้าน หรือชุมชนแออัด และ (11) เด็กที่ถูกจัดให้เป็นเด็กกระทำผิดในโรงเรียน

สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (2514: 14-18) กล่าวว่า สภาพปัญหาทางสังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมดังกล่าว ได้แก่

1) การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร รวมทั้งการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองหลวง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ประกอบเป็นสาเหตุของอาชญากรรม ได้แก่ ปัญหายากจน ปัญหาค่าครองชีพสูง ปัญหาการว่างงาน ปัญหาการศึกษา ปัญหาการสาธารณสุข กล่าวคือ เด็กมีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยไม่ถูกลักษณะ ขาดแคลนอาหาร ในบางกรณีไม่มีแม่กระทั่งโรงเรียนที่จะเรียน คนเป็นจำนวนมากต้องอาศัยอยู่ในภาวะที่บีบคั้นด้วยความยากจน ต้องประสบปัญหาการว่างงาน การไร้การศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดอาชญากรรมได้โดยง่าย เพราะสภาพแวดล้อมชักจูงให้เด็กและเยาวชนหันไปรู้้อาชญากรรม

2) การศึกษาอบรม โรงเรียนหรือสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการปั้นชีวิตจิตใจ และอนาคตของเด็กและเยาวชนของชาติ ให้เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการ ศีลธรรม จรรยา ตลอดจนความประพฤติดี ครูอาจารย์ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี พยายามกวดขันความประพฤติของเด็กให้อยู่ในระเบียบวินัย มีการติดต่อร่วมมือประสานงานกับบิดามารดา เพื่อป้องกันการเบี่ยงเบนตัวของเด็ก อันจะเป็นผลให้เด็กหรือเยาวชนหนีโรงเรียน และไปมีว่สุ่มกระทำผิดกฎหมายได้ง่าย นอกจากนี้ การขาดแคลนสถานที่เรียน ทำให้เด็กไม่มีที่เรียน เด็กเร่ร่อนจรจัด ลักเล็กขโมยน้อย เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมายทางอาญาได้เหมือนกัน

3) เด็กและเยาวชนสิ้นหวัง และเห็นห่างจากศาสนา ทั้งนี้ศาสนาเป็นแนวทางให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความสงบสุข ปัจจุบันคนสมัยใหม่มักมีความนิยมทางวัตถุมากขึ้น ไม่สนใจในคำสอนของศาสนา กลับมีความเห็นว่าเป็นสิ่งมงายล้ำสมัย จึงทำให้คนสมัยใหม่ขาดการยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ซึ่งจะเป็ผลให้เด็กและเยาวชนเห็นห่างจากคำสอนทางศาสนา ขาดที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ อันเป็นเหตุให้ง่ายต่อการกระทำผิดยิ่งขึ้น

4) สถานที่อยู่อาศัย นับเป็นปัญหาสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากการอพยพเข้ามาอยู่ในเมืองใหญ่ เป็นผลให้เกิดการแออัดเรื่องที่อยู่อาศัย ทำให้เด็กขาดที่อยู่อาศัย พักผ่อนหย่อนใจ เยาวชนก็จะหันไปหายาเสพติด และอบายมุขต่างๆ และอาจกลายเป็นเด็กมีปัญหาทางด้านความประพฤติได้

ซัฟเฟอร์ และนูดเทน (Schafer and Knudten. 1970: 124 อ้างถึงใน สราวุธ สอบสนาม. 2548) กล่าวว่า สภาพบ้านแตกเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่ง ซัฟเฟอร์ และนูดเทน แบ่งสภาพบ้านแตกไว้ 2 ชนิด คือ

1) การแตกแยกทางจิตใจ คือ ครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน แต่มีการทะเลาะวิวาทกัน หรือมีความเห็นขัดแย้งกันอย่างรุนแรง หรือการที่บิดามารดาทำตัวไม่เหมาะสมจนเด็กไม่รักใคร่นับถือ เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่แตกแยกเช่นนี้ จะขาดความสุข ความอบอุ่น เช่นเดียวกัน เมื่อเด็กขาดความรักความอบอุ่น และขาดการอบรมสั่งสอนที่ดี เด็กก็จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นการกระทำผิด เพื่อเรียกร้องความสนใจจากสังคมอันเป็นการทดแทนกับความรักและความอบอุ่นที่ตนไม่ได้รับเช่นคนอื่นๆ หรือเป็นการกระทำผิดโดยไม่เจตนา ทั้งนี้เนื่องมาจากการขาดการอบรมสั่งสอนที่ดীনเอง

2) การแตกแยกทางสภาพครอบครัว หรือการแตกแยกทางกายภาพ หรือครอบครัวที่บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม หรือหย่าร้างกัน บิดามารดาเลี้ยง หรือบิดามารดาถึงแก่กรรมทั้งคู่ เด็กในครอบครัวแตกแยกแบบนี้ จะขาดความรักใคร่ทะนุถนอมอันควรจะได้รับจากครอบครัว รู้สึกว่าเหว่ ขาดการเอาใจใส่จากบิดามารดา

ซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland. 1974: 2047) ได้กล่าวถึง ลักษณะของครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยพิจารณาถึงประเภท และความสำคัญในครอบครัว ไว้ดังนี้ คือ

1) ครอบครัวซึ่งไร้ศีลธรรม บิดาคัดค้านสุรา มารดาติดการพนัน หรือสมาชิกบางคนเป็นอาชญากร

2) ครอบครัวไม่มีบิดามารดา เช่น ถึงแก่กรรม หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่

3) ครอบครัวที่บิดามารดาละเลยไม่เอาใจใส่บุตรธิดาต่างๆ ที่มีเงินมีทอง

4) ครอบครัวซึ่งเลือกที่รักมักที่ชัง มีอคติ ลำเอียง

5) ครอบครัวที่เจ้าระเบียบ เข้มงวด และมีคนมากเกินไป

6) ครอบครัวที่มีสภาพทางเศรษฐกิจยากจน

นอกจากนี้ ซัทเธอร์แลนด์ ยังได้กล่าวถึงบทบาทของโรงเรียน และการกระทำผิดของเยาวชนไว้ว่า โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมของวัยรุ่นไปสู่ชีวิตในวัยผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมักจะ

เกิดจากการที่ได้รับการศึกษาน้อย หรือไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาเลย ถึงแม้ว่าโรงเรียนไม่มีหน้าที่ป้องกันการประกอบอาชญากรรมโดยตรงก็ตาม แต่โรงเรียนก็มีส่วนคล้ายคลึงกับครอบครัว และกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นนั้นจะมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน หรือป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้

จากความหมาย และแนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนสรุปได้ว่า การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เป็นการกระทำสิ่งที่ผิดกฎหมายอาญา หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กำหนดไว้ว่าเป็นความผิด ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของศาลเยาวชนและครอบครัวในการพิจารณาพิพากษาคดี แบ่งประเภทลักษณะการกระทำความผิดออกเป็น ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดเกี่ยวกับชีวิตความผิดเกี่ยวกับเพศความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประเทศ เสรีภาพ ชื่อเสียง การปกครอง ซึ่งปัญหาการกระทำผิดในเด็กและเยาวชนมีสาเหตุและปัจจัยหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยทางสังคม สิ่งแวดล้อม ครอบครัว และปัจจัยทางจิตใจ เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เนื่องจากเป็นลักษณะการกระทำผิดที่พบมากในปัจจุบันและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อเป็นแนวทางในการเข้าใจถึงสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชนต่อไป

2. ยาเสพติดให้โทษ

องค์การอนามัยโลกให้ความหมายของคำว่า “ยาเสพติด” (กรมคุมประพฤติ, 2546: 1) หมายถึง ยา สาร หรือวัตถุใดที่เมื่อนำ เข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีกิน สูบ ฉีด ดม หรือวิธีอื่นๆ วิธีใดวิธีหนึ่งติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ดังนี้

- 1) มีความต้องการอย่างแรงกล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจที่จะเสพยานั้นอีกเรื่อยๆ หรือต้องเสพอยู่เสมอ
- 2) มีความต้องการที่จะเพิ่มปริมาณของยาเสพติดให้มากขึ้น
- 3) เมื่อถึงเวลาที่เกิดความต้องการเสพแล้วไม่ได้เสพ จะเกิดอาการขาดยาและ ออยากยา โดยแสดงออกมาในลักษณะต่างๆกัน เช่น หาว อาเจียน น้ำมูกน้ำตาไหล ทูรนทูราย คลุ้มคลั่งขาดสติ โมโห ฉุนเฉียว เป็นต้น

4) ยาเสพติดจะทำลายสุขภาพของผู้เสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้ร่างกายทรุดโทรม มีโรคแทรกซ้อนและทำให้เกิดอาการทางจิตและประสาท ยาเสพติดที่พบมากในประเทศไทย

(1) แอมเฟตามีน ยาบ้า ยาฆ่า ยาขยัน จะกระตุ้นให้สมองหลั่งสารเคมีต่างๆออกมา มากกว่าปกติ ทำให้เกิดความเบื่อกวนใจ กระชุ่มกระชวย มีเรี่ยวแรง ผู้เสบบางรายจะมีอาการก้าวร้าว ประสาทหลอน คลุ้มคลั่งได้

(2) ฟีน เฮโรอีน มอร์ฟีน มีฤทธิ์ในการกดประสาท เมื่อเสพเข้าไปจะทำหน้าที่แทนสารกาบาซึ่งสามารถไปชะลอสมองส่วนที่ทำงานหนักให้ทำงานน้อยลงได้ จิตใจจึงสงบ เขือกเย็น ไม่ฟุ้งซ่าน ไม่กระสับกระส่าย แต่หากรับประทานเกินขนาดจะกดการหายใจ เสียชีวิตได้

(3) กัญชา ยาอี ออกฤทธิ์หลอนประสาท เมื่อเสพเข้าไปแล้วทำให้ประสาทรับสัมผัสสับสน มีอาการทางจิตประสาท ไม่สามารถแยกจินตนาการกับความเป็นจริงได้

(4) ทินเนอร์ สารระเหย ผู้สูดดมจะมีอาการมึนเมา วิงเวียน ตาพร่า อาเจียน ทั้งยังทำให้มีอาการทางจิตประสาทด้วย

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มีสาระสำคัญ ดังนี้

กฎหมายได้ให้ความหมายคำว่า "ยาเสพติดให้โทษ" ว่าหมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ หรืออาจให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับ ตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (มาตรา4)

นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังได้แบ่งยาเสพติดให้โทษออกเป็น 5 ประเภท เพื่อประโยชน์ในการกำหนดวิธีการควบคุมที่แตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม เนื่องจากแต่ละประเภทมีอันตราย และความจำเป็นในทางการแพทย์ไม่เหมือนกัน ประเภทยาเสพติดให้โทษและรายชื่อยาเสพติดที่สำคัญมีดังนี้

ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ที่สำคัญ เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน เอ็กซ์ตาซี แอลเอสดี

ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป ที่สำคัญ เช่น ใบโคคา โคคาอิน ยาสกัดเข้มข้นของต้นฝิ่นแห้ง เมทาโดน มอร์ฟีน ฝิ่นยา (ฝิ่นที่ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่ใช้ในทางยา) ฝิ่น (ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก มูลฝิ่น)

ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ผสม อยู่ คือ ยารักษาโรคที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 เป็นส่วนประกอบอยู่ในสูตร

ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ 2 ที่สำคัญ เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ อาเซติกคลอไรด์ เอทิลีนไดออกไซด์ คลอซูโดอีเฟดรีน เออร์โกตามีน ไอโซชาฟรอล ไกลเซอร์จิกอไซด์ ไพเพอโรนอล และซาฟรอล

ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่ไม่เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึง 4 มี 4 รายการ ได้แก่ กัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น และพืชเห็ดขี้ควาย

สำหรับความผิดตามกฎหมายนี้ที่สำคัญ ได้แก่ ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก ครอบครอง เพื่อจำหน่าย ครอบครอง และเสพ

2.1 ผลกระทบจากการกระทำผิดหรืออาชญากรรมยาเสพติด

2.1.1 ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

- 1) ประเทศชาติสูญเสียทรัพยากรบุคคลไปโดยไม่จำเป็น
- 2) รัฐต้องสูญเสียงบประมาณทั้งด้านการปราบปรามอาชญากรรมยาเสพติด และการบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด

2.1.2 ผลกระทบทางด้านสังคม

- 1) ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม
- 2) ประชาชนเกิดความหวาดผวาและเกรงกลัวอาชญากรที่มีอิทธิพลขององค์กรอาชญากรรม ยาเสพติด
- 3) สังคมต้องมีภาระในการดูแลรักษาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อขององค์กรอาชญากรรมยาเสพติด
- 4) รัฐไม่สามารถควบคุมสังคมโดยกฎหมายได้เท่าที่ควร ประชาชนไม่เชื่อถือศรัทธาในกระบวนการยุติธรรม ไม่กล้าให้ความร่วมมือกับภาครัฐเพราะกลัวจะเกิดอันตราย

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

3.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

3.1.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ (Piaget's Moral Development Theory)

เพียเจต์ (Piaget) เป็นนักจิตวิทยาชาวสวิสเซอร์แลนด์เป็นผู้เริ่มแนวความคิดที่ว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับความฉลาดในการรับรู้กฎเกณฑ์และลักษณะต่างๆ ทางสังคม พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญา

ของบุคคลเพียงเท่าที่ได้แบ่งชั้นของพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ออกเป็น 3 ชั้น (Piaget, 1969 อ้างถึงในถาวรสุขสำราญ, 2541: 23) คือ

1) **ขั้นก่อนจริยธรรม (Premoral stage)** เกิดขึ้นกับเด็กที่มีอายุอยู่ระหว่างแรกเกิดถึง 2 ขวบในขั้นนี้เด็กยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดลอมอย่างละเอียดแต่มีความต้องการทางร่างกายโดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใดๆทั้งสิ้นเช่นเด็กจะร้องเมื่อหิวเด็กจะส่งเสียงดังร้องไห้เมื่อกลัวหรือตกใจ

2) **ขั้นยึดคำสั่ง (Heteronymous stage)** เกิดกับเด็กในช่วง 2-8 ปีขั้นนี้เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่เป็นประกาศิตที่จะต้องทำตาม

3) **ขั้นยึดหลักแห่งตนเอง (Autonomous Stage)** เกิดกับบุคคลอายุตั้งแต่ 8-10 ปี เพียงเท่าที่เชื่อว่าเกิดขึ้นจากพัฒนาการทางสติปัญญาและจากประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนด้วยกันความเกรงอำนาจภายนอกเป็นเพียงหลักภายในจิตใจของเด็กเกี่ยวกับความยุติธรรมซึ่งหมายถึงการแลกเปลี่ยนกันและความเท่าเทียมกันของบุคคลในช่วง 8-10 ปี เด็กที่อยู่ในสังคมปกติจะบรรลุขั้นที่สามแต่ก็อาจมีเด็กบางคนพัฒนาช้ากว่านี้หรือบางครั้งพัฒนาการหยุดชะงักในขั้นที่สองเนื่องจากการบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคมหรือเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้

3.1.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Moral Development Theory)

ลอว์เรนซ์โคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg) ได้ศึกษาพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวเพียร์เจต์และพบว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นมิได้บรรลุจุดสมบูรณ์เมื่อบุคคลอายุได้ 10 ปี แต่จะพัฒนาไปอีกหลายขั้นตอนจากอายุ 11-25 ปีและเขายังเชื่อว่าในการวัดขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมนั้นจะต้องใช้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างเดียวกันนั้น (Kohlberg, 1976 อ้างถึงในถาวรสุขสำราญ, 2541: 23)

โคลเบอร์กได้แบ่งระดับของจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับซึ่งทั้ง 3 ระดับนั้นจัดเป็นขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมได้ 6 ขั้นคือ (Kohlberg, 1976 อ้างถึงในถาวรสุขสำราญ, 2541: 23)

ขั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการลงโทษ (Obedience and Punishment Orientation) เกิดขึ้นกับเด็กในช่วงอายุแรกเกิดถึง 7 ปี ขั้นนี้เด็กชอบใช้การหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษเลือกกระทำในทางที่เกิดประโยชน์แก่ตนเองมากกว่าเด็กมักเข้าใจว่าความดีหมายถึงสิ่งที่ทำแล้วไม่ถูกลงโทษหรือถูกตำหนิเช่นเด็กทำการบ้านเด็กทำเวรเพราะกลัวครูถูกลงโทษเป็นต้นการตัดสินใจอะไรถูกหรือผิดเด็กจะมองที่ผลของการกระทำว่าถ้าทำเสียหายมากก็ตัดสินใจว่าการกระทำนั้นผิดไม่ได้มองที่สาเหตุของการกระทำ

ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล (*Naively Egoistic Orientation*) เกิดกับเด็กในช่วงอายุ 7–10 ปี ขั้นนี้เด็กจะค่อยๆ เน้นความสำคัญของการได้รับรางวัลและคำชมเชยการสัญญาว่าจะให้รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำความดีได้มากกว่าการดูว่าหรือรู้ว่าอะไรจะลงโทษ เช่นเด็กจะช่วยบิดามารดาทำงานเพื่อต้องการได้รับคำชมเชยสรุปว่าจริยธรรมขั้นนี้จะเน้นการต้องการได้รับคำชมเชยและรางวัลมากกว่าการได้รับการลงโทษ

ขั้นที่ 3 ใช้หลักการกระทำที่คนอื่นเห็นว่าดี (*Good-boy Orientation*) เกิดกับบุคคลในช่วงอายุ 10–13 ปี ขั้นนี้ตรงกับวัยที่เด็กอย่างเข้าวัยรุ่นเด็กจะให้ความสำคัญแก่กลุ่มเพื่อนมากจะกระทำเพื่อต้องการให้กลุ่มยอมรับจึงมีการเลียนแบบตัวแบบที่ตนเห็นว่าดีงามคือเอาอย่างเด็กดี (*Good Boy, Nice Girl*) เด็กวัยนี้ส่วนใหญ่จะทำตามในสิ่งที่ตนตัดสินใจว่าคนอื่นจะเห็นด้วยหรือยอมรับเพื่อให้เป็นที่ชอบพอและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนสรุปจริยธรรมขั้นนี้เน้นหนักในด้านการทำตามคนอื่นมากกว่าการคำนึงเรื่องการถูกลงโทษและการต้องการรางวัล

ขั้นที่ 4 ใช้หลักการกระทำตามหน้าที่ (*Authority and Social Order Maintaining Orientation*) เกิดกับบุคคลในช่วงอายุ 13–16 ปี ขั้นนี้บุคคลจะมีความรู้และประสบการณ์ว่าแต่ละกลุ่มจะมีกฎเกณฑ์ให้สมาชิกยึดถือมีความเข้าใจในหน้าที่ของตนในกลุ่มมีศรัทธาในกฎเกณฑ์ของกลุ่มมากพอสมควรเข้าใจในบทบาทของผู้อื่นการกระทำที่ถูกต้องจะต้องพิจารณาเพื่อกลุ่มหรือส่วนรวมสรุปว่าจริยธรรมขั้นนี้ในเรื่องการกระทำตามหน้าที่ในหมู่คณะทำตามขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมมากกว่ากลัวการถูกลงโทษหรือทำเพื่อต้องการรางวัลหรือกระทำตามกลุ่มเพื่อน

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการเคารพตนเองหรือการทำตามคำมั่นสัญญา (*Contractual Legalistic Orientation*) เกิดกับบุคคลอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปขั้นนี้บุคคลพยายามกระทำเพื่อหลบหนีไม่ให้ถูกตราหน้าว่าเป็นขาดเหตุผลเป็นคนไม่แน่นอนคำว่าหน้าที่ของบุคคลในที่นี้หมายถึงการกระทำตามที่ตกลงมีความเคารพตนเองและต้องการให้ผู้อื่นเคารพตนขั้นนี้บุคคลจะมีอุดมคติหรือคุณธรรมประจำใจตนเองหรือสัญญาไว้กับผู้อื่นไม่พยายามลิดรอนสิทธิของผู้อื่นเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวด้วย

ขั้นที่ 6 ใช้หลักคุณคตีสากล (*Conscience Orientation*) เช่น หิริ โอตตปปะ คือมีความละอายใจตนเองในการกระทำชั่วและเกรงกลัวบาปเป็นบุคคลที่มีการเสียสละเพื่อสังคมอย่างแท้จริงเช่นมหาบุรุษของอินเดียคือคานธี เป็นต้น

จากขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมทั้งหกขั้นเหล่านี้ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976 อ้างถึงในถาวรสุขสำราญ, 2541: 23) ได้แบ่งออกเป็นสามระดับดังนี้

ระดับ 1 คือระดับก่อนกฎเกณฑ์ (*Preconventional level*) (2–10 ปี) หมายถึงการตัดสินใจเลือกกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้อื่นในขั้น

แรกสุดคือการมุ่งที่จะหลบหลีกมิให้ตนเองถูกลงโทษทางกายเพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับ และยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่เพราะเป็นผู้มีอำนาจทางกายเหนือคนชั้นที่สองคือการเลือกกระทำในสิ่งที่จะนำความพอใจมาให้ตนเองเท่านั้นเริ่มรู้จักการแลกเปลี่ยนแบบเด็กๆคือเขาทำมาฉันต้องทำไป ,เขาให้ฉันฉันต้องให้เขาตอบแทนเป็นต้น

ระดับ 2 ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional level) (10–16 ปี) หมายถึง การทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยๆ ของตนหรือทำตามกฎหมายและศาสนาบุคคลผู้มีจริยธรรมในระดับ 2 นี้ยังต้องมีการควบคุมจากภายนอกแต่ก็มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทสังคมได้ในขั้นที่สามบุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเองชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนๆ ส่วนในขั้นที่สี่บุคคลมีความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในสังคมของตนจึงถือได้ว่าตนมีหน้าที่ตามกฎเกณฑ์ต่างๆที่สังคมของตนกำหนดหรือคาดหวัง

ระดับ 3 คือ ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post Conventional level) (16 ปีขึ้นไป) หมายถึง การตัดสินใจข้อขัดแย้งต่างๆ ด้วยการนำมาตรึงตรองด้วยตนเองและตัดสินใจไปตามแต่ว่าจะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่ากันขั้นที่ห้าคือการเห็นความสำคัญของคนหมู่มากไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่นสามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้ขั้นที่หกซึ่งเป็นขั้นสูงสุดแสดงถึงการมีความรู้สึกสากลนอกเหนือจากกฎเกณฑ์ในสังคมของตนและการมีความยึดหยุ่นทางจริยธรรมเพื่อจุดมุ่งหมายในบั้นปลายอันเป็นอุดมคติที่ยิ่งใหญ่

ตารางที่ 2.1 ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและระดับของจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการลงโทษ (2–7 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2–10 ปี)
ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล (7–10 ปี)	
ขั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (10–13 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10–16 ปี)
ขั้นที่ 4 ใช้หลักการทำตามหน้าที่ของสังคม (13–16 ปี)	
ขั้นที่ 5 ใช้หลักการเคารพตนเองหรือ การทำตามคำมั่นสัญญา (16 ปีขึ้นไป)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป)
ขั้นที่ 6 ใช้หลักอุดมคติสากล (วัยผู้ใหญ่)	

การพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น โคลเบอร์กเชื่อว่าเป็นไปตามขั้น จากขั้นที่หนึ่งผ่านแต่ละขั้นไปจนถึงขั้นที่หกบุคคลจะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้เพราะการใช้เหตุผลในขั้นที่สูงขึ้นไปจะเกิดขึ้นด้วยการมีความสามารถในการใช้เหตุผลในขั้นต่ำกว่าอยู่ก่อนแล้วและต่อมาบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ๆหรือสามารถเข้าใจความหมายของประสบการณ์เก่าๆ ได้ดีขึ้นจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและเหตุผลทำให้การใช้เหตุผลในขั้นที่สูงต่อไปมีมากขึ้นตามลำดับและโคลเบอร์กพบว่าบุคคลส่วนใหญ่จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมถึงขั้นที่สี่เท่านั้น

อรอินทร์ ขำคม (2548) ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับประเภทของการกระทำผิดในคดีรุนแรงและไม่รุนแรงในเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายครั้งแรกและศาลส่งฟ้องอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 120 คน พบว่า เด็กและเยาวชนมากกว่าครึ่งเล็กน้อย (ร้อยละ 56.7) มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูงมีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.77 ซึ่งอยู่ในขั้นที่ 4 ตามทฤษฎีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์ก ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือการเห็นแบบอย่างที่ดีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน โดยทั้ง 3 ตัวแปรมีผลต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในทิศทางบวกในระดับต่ำและร่วมกันอธิบายการผันแปรการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 35.3 สำหรับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับประเภทของการกระทำผิดพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

สรุปได้ว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางเซาว์ปัญญาและลักษณะการปลูกฝังของสังคม ซึ่งสถาบันทางสังคมที่สำคัญและใกล้ชิดกับมนุษย์รวมทั้งเด็กและเยาวชนมากที่สุด ก็คือ ครอบครัว ซึ่งการเลี้ยงดูถือได้ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้และการขัดเกลาทางสังคมอันเป็นพื้นฐานของทุกๆ ครอบครัว ซึ่งการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของบุคคลมีผลต่อการแสดงออกพฤติกรรมของบุคคลด้วย บุคคลที่มีการใช้เหตุผลทางจริยธรรมต่ำก็มีแนวโน้มที่จะแสดงออกพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมาก

3.2 ทฤษฎีตีตรา

ทฤษฎีตีตราเป็นเป็นกลุ่มทฤษฎีอาชญาวิทยาที่มีมุมมองต่อสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมว่า การศึกษาเฉพาะพฤติกรรมหรือตัวอาชญากรเท่านั้น ไม่สามารถทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจปรากฏการณ์อาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้อย่างถูกต้องลึกซึ้งจำเป็นต้องศึกษาอาชญากรรมโดยมองที่ส่วนประกอบทางสังคมทั้งหมด (Entire Social Context) หรืออีกนัยหนึ่ง การศึกษาอาชญากรรมที่จำเป็นต้องศึกษาปฏิกริยาหรือการโต้ตอบของสังคมที่มีต่อพฤติกรรมอาชญากรรมด้วยแล้ว ต้องนำมาวิเคราะห์ว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือการเบี่ยงเบนของบุคคลหรือไม่อย่างไร

ทฤษฎีติดตรา (The Labeling Theory) หรือทฤษฎีปฏิกริยาของสังคม (Social reaction theory) มีแนวความคิดว่า พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดขึ้นเพราะสังคมเป็นผู้ตราบาป โดยการตราบาปนี้ เกิดขึ้นเมื่อผู้ที่กระทำความผิดครั้งแรกต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติต่อบุคคลเหล่านี้ ในฐานะที่เป็น “อาชญากร” อันเป็นการสร้างตราบาปติดตัวผู้ที่กระทำเป็นครั้งแรกแต่นั้นมา

ผู้ที่เสนอแนวคิดนี้เป็นคนแรกคือ การ์เบลิล ทาร์ด (Gabriel Tard) นักสังคมวิทยา และนักอาชญาวิทยาชาวฝรั่งเศส และในเวลาต่อมาเอ็ดวิน เฮช ซัทเธอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกัน ก็ได้เสนอแนวความคิดในทำนองเดียวกัน โดยทั้งสองเห็นตรงกันว่า ผลของการตราบาปอาจเปลี่ยนนิสัยของคนให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนตลอดไปเลยก็ได้ เนื่องจากการตราบาปจะติดตัวบุคคลผู้นั้นยิ่งกว่าสิ่งที่เขาทำลงไป

ประมาณปลายทศวรรษที่ 1980 ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้นำแนวความคิดทฤษฎีติดตรา (Labeling Theory) มาผสมผสานกับทฤษฎีอื่นเพื่ออธิบายการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรมในสังคม นักวิชาการที่นำเสนอทฤษฎีแนวนี้ที่สำคัญคือ จอร์น เบรทเวท ในหนังสือที่มีชื่อว่า “อาชญากรรม ความละอาย และการยกเลิกการแบ่งแยก” (Crime, Shame, reintegration) ซึ่งเบรทเวทได้อธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคล อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกหลายประการ หากแต่เมื่อสังคมได้ดำเนินการลงโทษเท่ากับเป็นการให้บุคคลดังกล่าวเกิดความละอายใจ (Shaming) ซึ่งส่งผลให้บุคคลได้สร้างความสำนึกในตนเองว่าเป็นอาชญากร และจะมีพฤติกรรมดังกล่าวต่อไปในอนาคต ซึ่งเบรทเวทเรียกกระบวนการลงโทษทางสังคมในลักษณะนี้ว่า เป็นการติดตรา หรือทำให้บุคคลเสียหน้า (Stigmatization) เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลดังกล่าวกลับมา มีพฤติกรรมสอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมอีกต่อไป

เบรทเวท ได้นำเสนอวิธีการดำเนินการกับผู้ละเมิดกระทำผิดในรูปแบบของการพยายามทำให้บุคคลที่กระทำผิดกฎหมายกลับเป็นบุคคลที่เคารพกฎระเบียบของสังคมใหม่อีกครั้ง โดยวิธีการให้อภัยหรือบุคคลไม่รู้สึกละอาย (Redintegrative) เบรทเวทนำเสนอว่าหากสังคมใดที่เลือกใช้กระบวนการนี้ต่อบุคคลที่กระทำผิดกฎหมาย มีแนวโน้มที่จะมีสถิติอาชญากรรมต่ำ ในทางตรงกันข้ามหากสังคมใดเลือกการลงโทษที่ทำให้อาชญากรรู้สึกอับอาย และถูกกีดกันออกจากสังคม ก็จะส่งผลให้อาชญากรดังกล่าวไปรวมตัวกันประกอบอาชญากรรมต่อไป

เบรทเวทยอมรับว่าสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมครั้งแรก มาจากปัจจัยภายในร่างกายมนุษย์และสภาพแวดล้อมทางสังคม แต่เบรทเวทไม่ได้ให้ความสนใจกับสาเหตุของพฤติกรรมครั้งแรกมาก กลับให้ความสนใจกับสาเหตุของพฤติกรรมครั้งต่อไป โดยนำเสนอว่า พฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลจะลดน้อยลงหรือเพิ่มมากขึ้น จะขึ้นอยู่กับกลไกควบคุมทางสังคม หากสังคมใดที่มีกระบวนการที่ตราหน้าหรือทำให้บุคคลได้รับความอับอายบุคคลก็จะมี

พฤติกรรมอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้นและไม่สามารถแก้ไขได้ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลดังกล่าว กลับเข้าสู่สังคมหรือที่เรียกว่า กระบวนการทำให้บุคคลไม่รู้สึกรับอับอาย บุคคลนั้นก็จะมีสำนึกผิดและ งดเว้นหรือเลิกพฤติกรรมอาชญากรรม

เบรทเวทเน้นย้ำว่าสาเหตุที่การตีตราทำให้บุคคลกระทำผิดได้รับความอับอายก็ เนื่องมาจากกระบวนการที่มีลักษณะดังนี้ คือ ไม่คำนึงถึงมนุษยธรรมเป็นการตีตราตัวบุคคลโดยไม่ คำนึงถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้น และทำให้พฤติกรรมเบี่ยงเบนมาเป็นสัญลักษณ์ของตัวบุคคลที่ ถูกตีตรา ซึ่งกระบวนการตีตรานี้มุ่งที่จะลดอาชญากรรมในสังคม แต่กลับทำให้บุคคลมีพฤติกรรม อาชญากรรมเพิ่มขึ้น จะเห็นว่าหลักการนี้ตรงกับทฤษฎีตีตราที่ว่า การลงโทษโดยกลไกควบคุมทาง สังคมทำให้บุคคลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น

หลังจากที่มีผู้นำทฤษฎีตีตราสู่วงการอาชญาวิทยาแล้ว ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดนี้ โดยชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องของทฤษฎีนี้หลายประการ ประการแรก ผู้มีพฤติกรรมส่วนมากจะไม่ยอมรับเป็นอาชญากรหรือบุคคลนอกสังคม นอกจากนี้มักจะโต้แย้ง หรือต่อต้านการถูกตีตราหรือประณาม ประการที่สองทฤษฎีตีตราไม่ได้ให้ความสนใจกับปัจจัยที่ ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมดั้งเดิมหรือครั้งแรก เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้อาจคงมีอยู่และมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมอาชญากรรมของบุคคลอย่างต่อเนื่องไป เมื่อเป็นดังนี้บุคคลอาจประกอบอาชญากรรม ต่อไปโดยไม่ได้รับอิทธิพลจากการถูกตีตราหรือประณามแต่อย่างไร ประการที่สาม พฤติกรรม เบี่ยงเบนดั้งเดิมหรือครั้งแรกนั้น เป็นปัจจัยสำคัญก่อให้เกิดกระบวนการตีตราหรือประณาม เพราะ หากบุคคลไม่กระทำผิดกฎหมายหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนก็จะไม่เข้ามาอยู่ในการควบคุมหรือถูก ลงโทษทางสังคม ทั้งขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมมีกฎหมายรับรองสิทธิเสรีภาพของ ประชาชนอยู่แล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถใช้อำนาจโดยมิชอบกลั่นแกล้งจับกุมหรือลงโทษ บุคคลที่ไม่ได้กระทำผิด ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐานของทฤษฎีตีตราว่าสถานะภาพของบุคคลที่มีส่วน สำคัญที่ทำให้พฤติกรรมของบุคคลนั้นถูกกล่าวหาว่าเป็นพฤติกรรมอาชญากรรมหรือเบี่ยงเบน

เบคเคอร์ (Becker) กล่าวว่า ทฤษฎีตีตรา หรือทฤษฎีตราบาป จะเกิดขึ้นหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ

- 1) เวลาที่มีการกระทำความผิด
- 2) มีผู้กระทำความผิดและผู้ตกเป็นเหยื่อ
- 3) การรับรู้ของสังคมต่อผลของการกระทำความผิด

ตามทฤษฎีนี้ เบคเคอร์จึงเชื่อว่า สังคมนั้นไม่เป็นเพียงแต่ลงโทษผู้ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนเท่านั้น แต่ยังห่างเหินจากผู้ที่เบี่ยงเบนอีกด้วย โดยถือว่า ผู้เบี่ยงเบนเป็นคนนอกคือ เป็นคนคบไม่ได้ เป็นคนเลว จึงเท่ากับเพิ่มแรงกดดันให้กับคนเบี่ยงเบนมากขึ้น เขาก็จะเบี่ยงเบน มากขึ้นเป็นเงาตามตัวด้วย

กล่าวโดยสรุป การตีตราผู้กระทำความผิด หรือผู้ที่เคยกระทำความผิดนั้น ไม่เป็นผลดี มีแต่จะเกิดผลร้าย เสมือนผลึกดันผู้กระทำความผิดให้ถลาลำตัวไปในทางที่เลวร้ายมากขึ้น และแม้จะกลับตัวเป็นคนดีก็ตาม สังคมก็ไม่ยอมรับ พวกเขาจึงไม่มีทางเลือกและไม่มีโอกาสในการอยู่ร่วมในสังคมอย่างปกติสุข ดังนั้น การตีตราจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการกระทำผิด และการกระทำผิดซ้ำซาก

3.3 ทฤษฎีการเลี้ยงดู

ครอบครัวถือว่าเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญสถาบันหนึ่งของมนุษย์หน้าที่ที่สำคัญของครอบครัวประการหนึ่งคือการพัฒนาเด็กให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและสังคมด้วยหน้าที่ดังกล่าวครอบครัวจึงต้องให้การหล่อหลอมขัดเกลาพฤติกรรม, อบรมปลูกฝังให้เด็กรู้จักการเรียนรู้ระเบียบวินัยกฎเกณฑ์ของสังคมและความรับผิดชอบ, ให้ความรักความอบอุ่นและความมั่นคงปลอดภัยเพื่อให้เด็กจะสามารถพัฒนาอารมณ์จิตใจอุปนิสัยทัศนคติค่านิยมและพฤติกรรมได้อย่างสมบูรณ์นอกจากกล่าวได้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการทำความดีและการกระทำผิดของเด็กโดยครอบครัวจะทำหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับบรรยากาศของการเลี้ยงดูที่แต่ละครอบครัวสร้างขึ้น

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็กตั้งแต่เกิดจนโต ซึ่งมีอิทธิพลสำคัญต่อการหล่อหลอมอารมณ์ จิตใจ อุปนิสัย ทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของเด็ก ประสบการณ์ต่างๆ ของเด็กจะเริ่มต้นภายในครอบครัวเป็นแห่งแรก พฤติกรรมของเด็กที่แสดงต่อสังคมภายนอกสามารถสะท้อนให้เห็นสภาพครอบครัวได้ว่าเป็นอย่างไร ดังนั้น เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นคนอย่างไรนั้น จึงขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูของครอบครัว ตลอดจนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บรรยากาศในครอบครัว ฯลฯ ซึ่งหากเด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิดขึ้นมาครอบครัวจะถูกมองว่าเป็นหน่วยหนึ่งที่เป็นปัจจัยหรือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือการกระทำผิดของเยาวชน ซึ่งจะพบว่าปัญหาทางอารมณ์และจิตใจที่เด็กและเยาวชนได้รับอันเนื่องมาจากความแตกร้างในครอบครัว ความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นระหว่างพ่อกับแม่ และระหว่างพ่อแม่กับลูก ความไม่คงเส้นคงวาในการอบรมระเบียบวินัยและการลงโทษ การทะเลาะไม่ใส่ใจ ทอดทิ้ง การขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ฯลฯ ได้นำไปสู่ปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น

Sheldon และ Glueck (อ้างถึงใน อรรถ สุวรรณบุปผา, 2518) ได้ให้ความหมายของครอบครัวบกพร่องไว้ว่า หมายถึง การขาดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เด็กขาดผู้อบรมและให้คำแนะนำ เด็กไม่รู้จักใช้เวลาว่างและขาดการสนทนาการ ประการสุดท้าย ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในครอบครัว สาเหตุสำคัญประการหนึ่งของครอบครัวบกพร่อง คือ การที่สังคมในเมืองที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา บิดามารดาขอมมีเวลาให้นุตรน้อยหรือบางรายไม่มีเลย เห็นความสำคัญของ

วัตถุมากกว่าด้านจิตใจ มีเด็กบางคนไม่เคยพบหน้าพ่อเป็นเวลาเกือบปี ทั้งๆ ที่อยู่บ้านเดียวกัน จะเห็นได้ว่าคุณค่าทางวัตถุหรือเงินตราไม่สามารถทดแทนคุณค่าทางจิตใจในการต้องการความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจ จึงเกิดปัญหาครอบครัว เรียกว่า เด็กขาดความอบอุ่นและความรัก ต้องหันหน้าพึ่งสิ่งที่เป็นที่พึ่งทางใจ โดยการหันหน้าเข้าหาสิ่งผิดกฎหมายโดยการกระทำผิด เพราะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง บางครอบครัวเลี้ยงดูลูกแบบทะนุถนอมจนเกินไป เด็กไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ทุกอย่าง พ่อแม่เป็นผู้ตัดสินใจให้จนเป็นผู้อ่อนแอพึ่งตนเองไม่ได้ บางครอบครัวบ้านแตกสาแหรกขาด เด็กไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใครเพราะพ่อแม่แยกกันอยู่ ทำให้ขาดความรักความเข้าใจ

ประการต่อมา เด็กที่ถูกทอดทิ้งไม่เอาใจใส่จากพ่อแม่ ซึ่งพบได้ในเด็กที่หนีออกจากบ้านและโรงเรียน และเด็กที่กระทำผิดทั้งหลาย เด็กเหล่านี้จะแสดงความรู้สึกโกรธที่เขารู้สึกมาเป็นเวลานาน ซึ่งจะไม่ได้แสดงที่บ้าน แต่จะแสดงในรูปของพฤติกรรมเกราะในที่ต่างๆ และนอกจากนี้ จะพบว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้จะเข้ากลุ่มกัน เนื่องจากการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม สามารถให้ความรู้สึกการเป็นเจ้าของและการเป็นที่ต้องการ ซึ่งจะสามารถให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้สามารถจัดการกับความรู้สึกขาด ในขณะเดียวกันก็ให้ความหมายของการปลดปล่อยความก้าวร้าวออกมาในกลุ่มได้โดยกิจกรรมเกราะต่างๆ (Diacey John. Janeway, 1984)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2528) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู คือการที่บิดามารดาหรือผู้ดูแลเด็กปฏิบัติต่อเด็ก และเรียกร้องให้เด็กปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นในทำนองต่างๆ ฉะนั้น การอบรมเลี้ยงดูคือ การที่ผู้เลี้ยงดูแลเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับอันเป็นหนทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถให้รางวัลหรือลงโทษต่อการกระทำต่างๆ ของเด็กได้ ทำให้เด็กได้เลียนแบบผู้เลี้ยงดูอีกด้วย ส่วนมากผู้เลี้ยงดูจะส่งเสริมหรือขัดขวางลักษณะหรือพฤติกรรมใดๆ ของเด็ก ย่อมขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคมหรือของกลุ่มที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ ฉะนั้นจึงเข้าใจได้ว่า จากวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กนี้ ผู้เลี้ยงดูจะถ่ายทอดลักษณะต่างๆ ในสังคมนั้นให้แก่เด็ก ถ้าผู้เลี้ยงดูมาจากกลุ่มหรือสังคมที่แตกต่างกัน แน่แน่นอนว่าคนเหล่านั้นจะใช้วิธีการเลี้ยงดูที่แตกต่างกันไปด้วย ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับความเชื่อ ลักษณะนิสัย และความเคยชินของคนแต่ละกลุ่มซึ่งแตกต่างกัน

การเลี้ยงดูของบิดามารดาด้วยวิธีการเฉพาะแบบนั้นอาจจะสร้างพฤติกรรมเฉพาะแบบใดแบบหนึ่งแก่บุตรได้ (สุปรียา ดรุกาญจน์พฤติ, 2538: 20) ซึ่งวิธีการเลี้ยงดูเด็กนั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 4 แบบได้แก่

1) การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นการปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตรด้วยการให้ความรักความเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขและช่วยแก้ปัญหาแก่ลูกและยังรวมถึงการใช้เหตุผลซึ่งเป็นการวางพื้นฐานทางจริยธรรมปลูกฝังจิตใจที่ดีงามแก่เด็กทำให้เด็กเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีความรู้สึกสำนึกผิดและสามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความรักจากครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาจิตใจให้แก่เด็ก อย่างไรก็ตามวิธีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเลี้ยงดูเด็กให้ข้อเสนอแนะในการเลี้ยงดูบุตรว่าควรเลี้ยงดูบุตรด้วยการให้ความรักความอบอุ่นควบคู่ไปกับการควบคุมเด็ก อันประกอบด้วยการให้ความรักเป็นแบบอย่างที่ดีใช้เหตุผลกับเด็กและควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ด้วยการเรียนรู้จากการทดลองถ้าผิดก็ให้ทดลองใหม่เพื่อดูว่าการกระทำของเด็กจะมีผลกระทบต่อผู้อื่นอย่างไร

2) การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล เป็นวิธีการเลี้ยงดูเด็กโดยการอธิบายพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลให้เด็กเข้าใจว่าพฤติกรรมใดเด็กควรทำและพฤติกรรมใดเด็กไม่ควรกระทำดังนั้นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการใช้เหตุผลก็เพื่อเป็นการชี้แนะให้เด็กประพฤติตนให้เหมาะสมและเข้าใจถึงผลของการกระทำของตนว่าจะเกิดผลดีหรือผลเสียต่อตนเองและต่อผู้อื่นอย่างไร รวมทั้งใช้วิธีการลงโทษและให้รางวัลที่เหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็กการใช้เหตุผลจะช่วยให้เด็กเรียนรู้หลักปฏิบัติต่อไปในอนาคตโดยปกติการอธิบายเหตุผลมักจะกระทำภายหลังที่พฤติกรรมอันไม่เหมาะสมได้เกิดขึ้นแล้วซึ่งความจริงการให้เหตุผลแก่เด็กควรจะกระทำก่อนหน้านั้น เพื่อจะชี้ให้เด็กเห็นคุณและโทษจากการกระทำต่างๆเพื่อให้เด็กรู้จักคิดหาเหตุผลเสียก่อนลงมือกระทำ

บิดามารดาควรยึดการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลเป็นหลักปฏิบัติตั้งแต่บุตรยังอยู่ในวัยเด็กไปจนถึงวัยรุ่นตอนปลายสำหรับในวัยเด็กโดยธรรมชาติแล้วเด็กมักจะลืมนง่ายผู้ใหญ่จึงต้องหมั่นชี้แจงเหตุผลอยู่เสมอเพื่อเป็นการเตือนความจำส่วนในวัยรุ่นตอนปลายเด็กจะมีความพร้อมทางด้านสติปัญญาสามารถใช้ความคิดและแสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเสรีทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นได้ดังนั้นการที่บิดามารดาพยายามชักชวนและชี้แจงให้เด็กเข้าใจเหตุผลบิดามารดาสามารถจะโน้มน้าวให้เด็กเปลี่ยนพฤติกรรมของตนได้

3) การเลี้ยงดูแบบควบคุม เป็นวิธีการเลี้ยงดูที่ผู้ใหญ่คอยควบคุมพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิดและมีการวางระเบียบข้อบังคับให้เด็กปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากเด็กไม่เชื่อฟังก็จะถูกลงโทษหรือขู่ว่าจะลงโทษ เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบควบคุมมากจะทำให้เด็กขาดความคิดริเริ่มขาดความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวโน้มที่จะต้องพึ่งผู้อื่นอยู่เสมอหรือบางครั้งทำให้มีลักษณะลงโทษตนเองและมักมีพฤติกรรมรุนแรง ในการปฏิเสธการเลี้ยงดูแบบควบคุมนั้นจะใช้ได้ผลดีในช่วงวัยเด็กเล็กจนถึงวัยรุ่นตอนต้นโดยเฉพาะในเด็กหญิงมากกว่าเด็กชายแต่เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางคือเมื่ออายุประมาณ 15 ปีขึ้นไปการเลี้ยงดูแบบควบคุมเพียงวิธีการเดียวจะให้ผลน้อยในการควบคุมพฤติกรรมของเด็ก

4) การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตและทางกาย คือ การที่บิดามารดาใช้การลงโทษในการเลี้ยงดูเด็กและใช้ควบคุมพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์การลงโทษเด็กนั้นมี 2 วิธีวิธีแรกคือการลงโทษทางกายหมายถึงการที่ผู้ใหญ่ใช้กำลังกายลงโทษเด็กให้เจ็บกายด้วยการเข็นตีหยิกทุบ

ๆ การลงโทษด้วยวิธีการนี้สามารถยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น ส่วนการลงโทษทางจิตเป็นวิธีการลงโทษอีกวิธีหนึ่งที่บิดามารดาจะแสดงให้เห็นเด็กทราบว่าพฤติกรรมของเด็กไม่เป็นที่ยอมรับเช่นจะไม่ให้รางวัลว่าจะไม่รักจะไม่ให้ไปอยู่ที่อื่นมองด้วยสายตาตำหนิบอกให้เด็กทราบว่าเด็กจะไม่ควรแสดงพฤติกรรมเช่นนี้อีก

การเลี้ยงดูด้วยวิธีการลงโทษทางจิตเหมาะสมกว่าการลงโทษทางกายหากจะให้ผลดียิ่งขึ้นจำเป็นต้องใช้ควบคู่กับการอบรมเลี้ยงดูด้วยวิธีอื่นด้วยและใช้การลงโทษทางจิตมากกว่าทางกายในเด็กที่มีอายุเกิน 7 ปีขึ้นไป

สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวมีผลต่อลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และการแสดงออกของเด็กและเยาวชน รวมทั้งพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาลักษณะการเลี้ยงดูที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยแบ่งลักษณะการเลี้ยงดูออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การเลี้ยงดูแบบควบคุม และการเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต

3.4 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง

นักสังคมศาสตร์โดยทั่วไปเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลจะสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ใกล้ตัวและจากการศึกษาวิจัยทางอาชญาวิทยาจำนวนมากสรุปว่าสาเหตุที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของพฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชนคือการทำมีเพื่อนที่เป็นอาชญากรหรืออยู่ในแก๊งอาชญากร

เกเบรียลเทรด (Gabriel Trade, 1843–1904) ได้อธิบายว่าอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ และได้นำเสนอในรูปแบบของ “กฎของการลอกเลียนแบบ” (Law of Imitation) มี 3 ข้อ

1) บุคคลจะเลียนแบบบุคคลอื่นเป็นสัดส่วนกับการที่ได้เข้าไปใกล้ชิดติดต่อกับผู้นั้น ดังนั้นการเลียนแบบจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและเปลี่ยนแปลงได้รวดเร็วในสังคมเมืองเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “แฟชั่น” (Fashion) ในขณะที่สังคมชนบทการเลียนแบบจะเกิดขึ้นไม่ค่อยบ่อยครั้งและเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “ธรรมเนียม” (Custom) อาชญากรรมเริ่มต้นในลักษณะที่เป็นแฟชั่นและต่อมาก็กลายเป็นธรรมเนียมเช่นเดียวกับปรากฏการณ์ทั่วไป

2) ผู้ที่มีลักษณะด้อยกว่าจะเลียนแบบผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าโดยเทรดได้ศึกษาย้อนกลับไปถึงประวัติศาสตร์ของอาชญากรรมหลายประเภทเช่นการร่อนเร่พเนจรการเมาสุราและการฆาตกรรมแล้วพบว่าอาชญากรรมประเภทเหล่านี้ในระยะแรกจะกระทำโดยบุคคลที่อยู่ในราชวงศ์หรือครอบครัวของขุนนางชั้นสูงต่อมาได้แพร่กระจายไปสู่บุคคลทุกชนชั้น โดยการเลียนแบบอาชญากรรมหลายประเภทเกิดขึ้นในสังคมเมืองก่อนต่อมาจึงถูกเลียนแบบโดยบุคคลในสังคมชนบท

3) แฟชั่นใหม่จะไปแทนที่แฟชั่นที่เก่ากว่าตัวอย่างเช่นการฆ่าผู้อื่นด้วยมีดจะค่อยๆ ลดจำนวนลงและถูกแทนที่ด้วยการฆ่าผู้อื่นด้วยอาวุธปืนหรือระเบิด

ทฤษฎีของเทอร์ระยะแรกไม่ค่อยได้รับความสนใจจนกระทั่งเอ็ดวินซัทเธอร์แลนด์ (Edwin Sutherland) ได้นำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมขึ้นมาในปีค.ศ.1924 ได้ทำให้นักอาชญาวิทยาหันมาให้ความสนใจกับแนวคิดของเทอร์

ซัทเธอร์แลนด์ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักอาชญาวิทยามีชื่อเสียงมากที่สุดท่านหนึ่งในศตวรรษที่ 20 ในปีค.ศ.1947 ซัทเธอร์แลนด์ได้นำเสนอ “ทฤษฎีการเรียนรู้” เดิมรูปแบบซึ่งประกอบด้วยหลักการสำคัญ 9 หลักการ โดยกระบวนการที่บุคคลจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาชญากรรมมีดังต่อไปนี้คือ

- 1) พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้
- 2) พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นตามกระบวนการติดต่อสื่อสาร
- 3) หลักการสำคัญในส่วนของกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมนั้นเกิดขึ้นในกลุ่มบุคคลที่สนิทสนมใกล้ชิดกัน
- 4) เมื่อพฤติกรรมอาชญากรรมได้รับการเรียนรู้กระบวนการเรียนรู้นี้จะรวมถึง (1) เทคนิคในการทำความผิดซึ่งบางครั้งก็สลับซับซ้อนแต่บางครั้งก็ง่าย (2) ทิศทางเฉพาะของแรงคลาใจแรงผลักดันการใช้เหตุผลตลอดทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำผิด
- 5) ทิศทางเฉพาะของแรงคลาใจและแรงผลักดันจะถูกเรียนรู้จากทำให้เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับกฎหมายในบางสังคมบุคคลอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการปฏิบัติตามกฎหมายในขณะที่บุคคลอื่นอยู่ในกลุ่มบุคคลที่เห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมาย
- 6) หลักการสำคัญของการคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันคือบุคคลจะกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะว่าความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายมีมากกว่าความเห็นด้วยกับการไม่ละเมิดกฎหมาย
- 7) การคบหาสมาคมกับบุคคลที่แตกต่างกันอาจจะแตกต่างกันในด้านความถี่ระยะเวลาการให้ความสำคัญและความเข้มข้นซึ่งหมายความว่าถึงลักษณะของความแตกต่างกันของการคบหาสมาคมระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรม
- 8) กระบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมโดยการคบหาสมาคมกับรูปแบบของอาชญากรรมและต่อต้านอาชญากรรมจะมีความเกี่ยวข้องกับกลไกการทำงานที่เหมือนกับการเรียนรู้ทั่วไป

9) ในขณะที่พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไปแต่ก็ไม่จำเป็นต้องอธิบายโดยความต้องการและค่านิยมนั้นเนื่องจากพฤติกรรมต่อต้านอาชญากรรมก็มีความต้องการและค่านิยมเดียวกันบุคคลลัทธิพิสัยก็เพื่อต้องการความมั่นคงในการเงินเช่นเดียวกันกับกรรมกรที่ทำงานหนักเพื่อความมั่นคงในการเงินความพยายามที่จะอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมจากแรงผลักดันและค่านิยมทั่วไปเช่นความสุขการดิ้นรนเพื่อสถานะภาพทางสังคมแรงกระตุ้นจากเงินหรือความผิหวัง ฯลฯ จะต้องพบกับความไม่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เนื่องจากจะเป็นการอธิบายได้ทั้งพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมถูกกฎหมายเช่นเดียวกับกระบวนการหายใจที่จำเป็นสำหรับพฤติกรรมทุกประเภทแต่ไม่ได้แบ่งแยกระหว่างพฤติกรรมอาชญากรรมและพฤติกรรมถูกกฎหมาย

หลักการสำคัญ 9 ข้อที่เซอร์แลนด้นำเสนอว่าพฤติกรรมอาชญากรรมไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงมาจากตรงมาจากพันธุกรรมหรือสภาพแวดล้อมทางสังคมหากแต่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลใกล้ชิดโดยการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าจะเป็นทางวาจาหรือลักษณะท่าทางและจากหลักการข้อที่ 6 บุคคลจะกลายเป็นผู้กระทำผิดเพราะว่าความเห็นด้วยกับการละเมิดกฎหมายมีมากกว่าความเห็นด้วยกับการไม่ละเมิดกฎหมายหมายความว่าลำพังเฉพาะการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจะไม่เพียงพอทำให้บุคคลไปประกอบอาชญากรรมได้บุคคลดังกล่าวจะต้องผ่านกระบวนการตัดสินใจที่เห็นชอบด้วยกับพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายมากกว่าความเห็นด้วยกับพฤติกรรมถูกกฎหมาย และสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมาย ก็คือวัฒนธรรมและค่านิยม ที่มากับกระบวนการเรียนรู้ซึ่งในที่นี้หมายถึงแรงจิตใจแรงกระตุ้นการให้เหตุผลและทัศนคติของการประกอบอาชญากรรมนั้นๆ ดังนั้น สาเหตุที่ทำให้พี่น้องสองคนที่ถูกเลี้ยงดูมาในสภาพแวดล้อมเหมือนกันพี่น้องคนหนึ่งประกอบอาชีพสุจริตในขณะที่อีกคนหนึ่งไปประกอบอาชญากรรม ซึ่งทฤษฎีนี้สามารถอธิบายได้ว่าที่พี่น้องสองคนพฤติกรรมแตกต่างกันเนื่องจากทั้งสองคนมีความเห็นด้วยต่อพฤติกรรมละเมิดกฎหมายและพฤติกรรมถูกต้องตามกฎหมายต่างกันนอกจากนี้หลักการข้อที่ 7 ยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความถี่ระยะเวลาการให้ความสำคัญและความเข้มข้นสำหรับความถี่หมายถึงการที่บุคคลมีประสบการณ์กับรูปแบบของพฤติกรรมอาชญากรรมบ่อยครั้ง ระยะเวลา หมายถึงช่วงเวลาที่มิประสบการณกับพฤติกรรมผิดกฎหมายการให้ความสำคัญ หมายถึงการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมในวัยเด็กจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อบุคคลนั้นสำหรับ ความเข้มข้น หมายถึง ชื่อเสียงหรือบารมีของต้นกำเนิดของพฤติกรรมอาชญากรรมที่ผิดกฎหมายหรือหมายถึงความรักและความเคารพที่บุคคลมีต่อผู้ที่ถ่ายทอดหรือเป็นตัวอย่างของพฤติกรรมอาชญากรรมและความเข้มข้นเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนทำให้บุคคลมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมอาชญากรรม

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีของซัทเทอร์แลนด์นำเสนอว่าพฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการที่บุคคลได้เรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมและมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายนั้น ความผูกพันกับเพื่อนจะสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้และส่งเสริมสนับสนุนทั้งในด้านความพฤติกรรมและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมดังกล่าวเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นคนดีมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ดีและความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ถูกกฎหมายในทางตรงข้ามเยาวชนที่มีความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนที่เป็นอาชญากรจะมีแนวโน้มที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมและเห็นด้วยกับพฤติกรรมอาชญากรรม

3.5 ทฤษฎีการควบคุมตนเอง

ทฤษฎีการควบคุมตนเองหรือ Self-control Theory ของ Gottfredson and Hirschi เป็นทฤษฎีที่ทรงอิทธิพลที่สุดในแวดวงวิชาการทางด้านอาชญาวิทยาในปัจจุบัน (Romero, 2003:61) ภายหลังทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมาทฤษฎีนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง นอกจากนั้นทฤษฎีนี้ค่อนข้างจะเป็นทฤษฎีใหม่ในสายตาของนักวิชาการทางด้านอาชญาวิทยาของประเทศไทยจริงๆ แล้วทฤษฎีนี้พัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ปี 1990 และมีการพิสูจน์ทฤษฎีเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจนมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีนี้อย่างมากมายมหาศาล

ทฤษฎีนี้เป็นเป็นการผสมผสานทฤษฎีทางด้าน Biology, Psychology และ Sociology เข้าด้วยกันซึ่งแตกต่างไปจากทฤษฎีอื่นๆ นอกจากนั้นการนำทฤษฎีนี้ไปบูรณาการร่วมกับทฤษฎีอื่นๆ ซึ่งเป็นการบูรณาการในลักษณะที่ใช้ทฤษฎีนี้เป็นแกนกลางในการผสมผสานอย่างเช่นการศึกษาวิจัยของ Schreck et al. (2002: 159-180) หรือการศึกษาวิจัยของ Longshore et al. (2004) ซึ่งนักวิชาการเหล่านี้ค่อนข้างจะเชื่อว่าการควบคุมตนเอง (Self-control) ของคนเรานั้นพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ช่วงอายุต้นๆ ของชีวิตตามแนวความคิดของ Gottfredson และ Hirschi (1990) ดังนั้น การวิเคราะห์ปัจจัยการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนจึงใช้ปัจจัยด้านการควบคุมตนเองเป็นตัวเชื่อมโยงสู่ปัจจัยอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น คนที่มีการควบคุมตนเองต่ำก็จะหันเข้าหาเพื่อนที่กระทำผิดและซึมซับเอาค่านิยมของเพื่อนดังกล่าวเข้ามาไว้กับตัวเอง และกระทำผิดตามมาในที่สุด

Gottfredson และ Hirschi ได้นำเสนอทฤษฎีดังกล่าวโดยได้พัฒนาทฤษฎีที่ว่านี้จากทฤษฎี Social control หรือ Social bond theory ของ Hirschi แต่เดิมและได้ผสมผสานเข้ากับทฤษฎีทางด้าน Biosocial, psychology, routine activities และ Rational choice theories ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (Gottfredson and Hirschi, 1990)

โครงสร้างหลักของทฤษฎีการควบคุมตนเองนี้ได้รับความนิยมในแวดวงอาชญาวิทยาเป็นอย่างมาก ตามหลักของทฤษฎีนี้แล้วนั้น ระดับของการควบคุมตนเองของแต่ละบุคคลจะเป็นผลมาจากการดูแลของครอบครัวที่มีต่อบุคคลนั้นๆ ในช่วงประมาณ 10 ปีแรกของชีวิตพ่อแม่มีส่วนสำคัญในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของลูกตนเอง, คอยดูแลสอดส่องสถานการณ์ที่ไม่

เหมาะสมต่อเด็กหรือการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการควบคุมที่เหมาะสม, การลงโทษหรือการแนะนำพฤติกรรมที่ถูกต้องจะเป็นการสร้างหรือเป็นสาเหตุของการเรียนรู้ในการควบคุมตนเองต่อเด็กขณะที่พ่อแม่ที่ไม่สามารถให้เวลาได้อย่างเต็มที่และไม่สามารถให้การดูแลลูกได้ก็จะส่งผลในทางลบต่อการควบคุมตนเองของเด็กเช่นกันสิ่งที่ทฤษฎีการควบคุมตนเองถือว่าแตกต่างจากทฤษฎีอาชญาวิทยาอื่นๆ คือ เป็นการกล่าวถึงระดับของลักษณะส่วนบุคคลที่สำคัญในการตอบสนองต่อการเข้าร่วมในอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคมอื่นๆ โดยในระดับลักษณะของส่วนบุคคลนี้จะสามารถคงอยู่ต่อไปเรื่อยๆ ได้ซึ่งมีผลต่อการสร้างความสัมพันธ์ของการเกิดอาชญากรรมเช่นการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนที่กระทำความผิด Gottfredson และ Hirschi มองว่าสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากการควบคุมตนเองการควบคุมตนเองต่ำและจะส่งผลต่อการเลือกลักษณะสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยการสร้างความสัมพันธ์ต่อบุคคลอื่นๆ ซึ่งจะเป็นการนำไปสู่การเกิดอาชญากรรม

Gottfredson และ Hirschi มองว่าคนเรานั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดหรือประกอบอาชญากรรมได้ทุกคนเนื่องจากขาดความอดกลั้นขาดความยับยั้งชั่งใจ (Self-restraint) นอกจากนี้ยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คนเรามีโอกาสจะกระทำความผิดได้อีกด้วยเช่นอยู่ในละแวกบ้านที่ไม่มีคนดูแลและเป็นบ้านที่มีทรัพย์สินที่มีราคาแพงและง่ายต่อการหยิบฉวยเคลื่อนย้ายหรือผู้ที่กระทำความผิดเป็นคนที่ไม่ทำงานหรือว่างงานๆ เป็นต้น ทฤษฎีนี้แสดงให้เห็นว่าคนที่มีความโน้มเอียงที่จะกระทำความผิดสูงจะกระทำความผิดได้ง่ายกว่าคนที่มีความโน้มเอียงที่จะกระทำความผิดต่ำแนวโน้มหรือคุณลักษณะที่จะกระทำความผิดของคนเราจะติดอยู่กับตัวคนเราตลอดไป (The propensity to commit crimes remains stable throughout a person's life) นอกจากนั้นทฤษฎีนี้ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่าปัจจัยทางด้าน Biological และ Psychological factors ทำให้คนเรามีบุคลิกภาพแบบ Impulsive และการมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจมีการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์หรืออาจมีการพัฒนาจนทำให้ไม่มีจิตความสามารถหรืออาจมาจากการขาดการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจากพ่อ-แม่ (Absent parenting) นั้น ทฤษฎีทางด้าน Biological theorists เห็นว่าการขาดการเลี้ยงดูที่ดีหรือเหมาะสมเป็นระยะเวลาต่างๆ ย่อมมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของคนเราทั้ง Hirschi และ Gottfredson กล่าวว่า การควบคุมตนเองนั้นเริ่มมาจากการเลี้ยงดูของผู้ปกครองตั้งแต่วัยเด็ก, ระดับของการควบคุมตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และระดับของการควบคุมตนเองในแต่ละบุคคลนั้น จะถูกกำหนดอยู่ในช่วงอายุ 11-12 ปีขึ้นไปกว่านั้นการควบคุมตนเองนี้ยังมีความเชื่อมโยงกับการมีพฤติกรรมการกระทำความผิดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆ ด้วย

Gottfredson และ Hirschi ได้อธิบายว่า ลักษณะของบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำมักจะมีบุคลิกภาพแบบ impulsive, ขอบเขียง, มักจะใช้ภาษากายมากกว่าภาษาพูด, มักจะยึดถือตนเองเป็นจุดศูนย์กลางและ โกรธฉุนเฉียวง่ายรวมถึงมักจะเลือกทำงานที่ง่ายๆ ไม่ซับซ้อนโดยพวก

เขามีความเห็นว่าการควบคุมตนเองต่ำนั้นคือลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถคงอยู่ไปได้ตลอดชีวิตและการ โน้มเอียงของแต่ละบุคคลในการมีพฤติกรรมอาชญากรรมหรือพฤติกรรมใกล้เคียงจะนั้นจะมีความเกี่ยวเนื่องกับการควบคุมตนเองต่ำด้วยที่สำคัญไปกว่านั้นทฤษฎีนี้ยังกล่าวไว้ว่าแรงสนับสนุนจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กมีพฤติกรรมอาชญากรรมนั้นก็เป็ผลมาจากการมีการควบคุมตนเองต่ำเช่นกัน (Gottfredson and Hirschi, 1990, pp. 90) คนที่ขาดการควบคุมตนเองเป็นคนที่ขาดความละเอียดรอบคอบและมักจะแสวงหาความสุขให้กับตนเองอยู่เสมอ (Piquero and Tibbetts: 1996, pp. 481-508) คนเหล่านี้มักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เป็นอันตราย (Dangerous behavior) อย่างเช่นการดื่มเหล้าการสูบบุหรี่หรือการขับรถเร็วหวาดเสียวซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดหรือการประกอบอาชญากรรมทั้งสิ้น (Forde and Kennedy, 1997, pp. 265-294) เนื่องจากคนที่มีการควบคุมตัวเองต่ำจะเป็นคนที่ชอบเสี่ยงชอบความตื่นเต้นเร้าใจหรือความหวาดเสียวผสมผสานกับความอยากของตนเองคนเหล่านี้ชอบที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดหรือการประกอบอาชญากรรม (Criminal acts) คนเหล่านี้เป็นคนชอบปิดบังซ่อนเร้นทำอะไรคล่องแคล่วรวดเร็วและชอบมีอำนาจมากกว่าคนทั่วไปนอกจากนั้น Gottfredson และ Hirschi ยังได้อธิบายเพิ่มเติมอีกว่าคนเหล่านี้จะกระทำผิดในเรื่องเงินๆ ทองๆ โดยไม่คิดจะทำงานกระทำผิดในทางเพศ โดยไม่มีความรัก กระทำผิดในลักษณะแก้แค้นทดแทนโดยไม่ชักช้าหรือทันทีทันใด (Gottfredson and Hirschi, 1990, pp. 112) คนที่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดดังกล่าวนี้มักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอื่นๆ อีก อย่างเช่น สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า เล่นการพนัน และมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดกฎหมาย (Gottfredson and Hirschi, 1990, pp. 112)

Gottfredson และ Hirschi ได้อธิบายถึงรากเหง้าของการควบคุมตนเองของที่ไม่ดีหรือการขาดควบคุมตนเองมีสาเหตุมาจากการขาดการฝึกรอบรมเลี้ยงดูที่ดีในวัยเด็ก (Child rearing practice) พ่อแม่หรือผู้ปกครองเด็กที่ขาดการอบรมเลี้ยงดูการดูแลเอาใจใส่ไม่มีการลงโทษห้ามปรามเมื่อเด็กกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเหล่านี้ จะทำให้เด็กขาดการควบคุมตนเอง (Lack of self-control) ในที่สุดเด็กที่ขาดการ ใกล้เคียงผูกพันกับพ่อ-แม่รวมถึงเด็กที่ขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่หรือเด็กที่มีพ่อ-แม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนา Self-control ของเด็กตามไปด้วยการพัฒนา Lack of self-control นั้นจะพัฒนาไปเรื่อยๆ อย่างไม่หยุดยั้ง (Gibbs and Giever, 1995, pp.10) Low self-control นั้นจะพัฒนาขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นๆ ของชีวิต (Early in life) และจะยังคงมีต่อไปเรื่อยๆ ไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ (Agnew, 1994) ดังนั้น Gottfredson และ Hirschi จึงได้นำเสนอสิ่งที่พ่อแม่ควรจะต้องทำในการเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้เด็กมีการพัฒนาทักษะทางด้านการควบคุมตนเองซึ่งมีด้วยกัน 3 ประการคือ

1) การติดตามพฤติกรรมของเด็ก

2) การระบุให้เด็กรู้ว่าพฤติกรรมนั้นคือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเมื่อเกิดพฤติกรรมเหล่านั้นขึ้นแล้ว

3) มีการลงโทษเมื่อเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

นอกจากนี้ Gottfredson และ Hirschi กล่าวไว้อีกประเด็นหนึ่งซึ่งชัดเจนว่าการควบคุมตนเองต่ำนั้น ไม่ได้เป็นผลมาจากการฝึกฝนสั่งสอนหรือจากสภาพแวดล้อมทางสังคมแต่ลักษณะต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมตนเองต่ำนั้น จะเป็นผลของการแสดงออกจากการขาดสารอาหาร, การควบคุมทางจิตใจ การฝึกฝนหรืออีกนัยหนึ่งก็คือการควบคุมตนเองได้หรือไม่นั้นไม่ได้เกิดจากพฤติกรรมการเรียนรู้แต่อย่างใด

โดยในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตัวเองต่ำกับการประกอบอาชญากรรมนั้นในเรื่องนี้ Gottfredson และ Hirschi (1990) กล่าวไว้ว่าหลักการของ Self-control สามารถที่จะนำมาอธิบายพฤติกรรมอาชญากรได้ทุกประเภท (All varieties of criminal behavior) และสามารถนำมาอธิบายลักษณะทางสังคมและพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมได้ทุกประเภทเช่นเดียวกันนอกจากนี้อัตราการเกิดอาชญากรรมที่แตกต่างกันในด้านเพศสถานะ (Gender) สีผิวและสถานะแวดล้อมก็สามารถอธิบายในแง่ของ Self-control ได้เช่นเดียวกัน อย่างเช่น อัตราการประกอบอาชญากรรมในเพศชายมีมากกว่าหรือสูงกว่าเพศหญิงเนื่องจากเพศชายมีระดับการควบคุมตนเอง (Low self-control) ต่ำกว่าเพศหญิงอย่างนี้ เป็นต้น (Siegel, 2000: 291) ทฤษฎี Self-control ถือได้ว่าไม่เหมือนกับทฤษฎีอื่นๆ ที่อธิบายพฤติกรรมอาชญากรในมิติที่แคบๆ อย่างเช่นทฤษฎี Teenage gang formation เป็นต้น Gottfredson และ Hirschi กล่าวไว้ว่า Self-control สามารถที่จะนำมาอธิบายปัญหาอาชญากรรมได้ทุกๆ เรื่อง (Self-control applies equally to all crimes) นั้นตั้งแต่การฆาตกรรมจนถึงอาชญากรรมน้อ โกงในบริษัท, ห้างร้าน ฯลฯ Gottfredson และ Hirschi เห็นว่า White collar crime คือคนที่มีระดับการควบคุมตนเองต่ำเพราะคนที่ขาดการควบคุมตนเองมักจะไม่นำเงินถึงฐานะตำแหน่งแต่ก็จะกระทำผิดนอกจากนั้น Gottfredson และ Hirschi ยังเห็นว่ายังมีอาชญากรผู้ดีอีกส่วนหนึ่งที่มี Self-control ต่ำและมีพฤติกรรมเช่นเดียวกับพวกที่ข่มขืนกระทำชำเราและพวกย่องเบาแม้ว่าปัญหาผู้กระทำผิดที่มี Low self-control เหล่านี้จะคลี่คลายลงเมื่อเขาเริ่มมีวุฒิภาวะเพิ่มมากขึ้นแต่อัตราการกระทำผิดของคนเหล่านี้ก็ยังมีมากกว่าผู้ที่มี Self-control แข็งแกร่ง (Siegel, 2000: 291)

นอกเหนือไปจากความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมตนเองต่ำกับการประกอบอาชญากรรมแล้วนั้น ปัจจัยของการควบคุมตนเองต่ำยังมีความสัมพันธ์กับการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนอีกด้วย เยาวชนบางคนใช้ชีวิตอยู่ในความเสี่ยงและมีพฤติกรรมควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำพวกเขาจะทำอะไร โดยไม่คิดตรึงตรองก่อน, ทำด้วยความเสี่ยงและมีพฤติกรรมที่อยู่ในความเสี่ยงอยู่เสมอสิ่งเหล่านี้เองที่เป็นผลมาจากการมีการควบคุมตนเองต่ำ (Adalbjarnardottir

&Rafnsson, 2002; Piquero & Tibbetts, 1996) ทฤษฎีของ Gottfredson และ Hirschi's (1990) กล่าวไว้ว่า บุคคลที่ขาดการควบคุมตนเองจะมีแรงกระตุ้นต่อพฤติกรรมที่ขาดสติเช่นการใช้ยาเสพติด, การดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก และการขับรถด้วยความเร็วสูงนอกจากนี้แล้วบุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำจะมีลักษณะ impulsive, มีอารมณ์ที่อ่อนไหว, มักใช้แรงกายมากกว่าใช้ความคิดและพวกเขาจะมักจะมีแนวโน้มเอียงในการก่ออาชญากรรมหรือพฤติกรรมคล้ายคลึง (Rachlin, 1995)

โดยสรุป ทฤษฎี General theory of crime ของ Gottfredson และ Hirschi เป็นทฤษฎีในเชิงบูรณาการในกลุ่มของ Latent trait theory และเป็นทฤษฎีที่มุ่งความสนใจไปที่ Self-control โดยเฉพาะ Low self-control โดยส่วนใหญ่และทฤษฎีนี้จะเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Self-control theory โดยที่ Gottfredson และ Hirschi เห็นว่าคนที่มีความ Low self-control หรือ Lack of self-control จะเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพแบบ Impulsive คือเป็นคนที่ไม่ยั้งคิดต่อความรู้สึกของคนอื่นชอบใช้แรงกายมากกว่าการใช้ความคิดเป็นคนชอบเสี่ยง ขาดการมองการณ์ไกลชอบใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาพูดเน้นเหตุการณ์เฉพาะหน้าขาดความขยับขันแข็ง เป็นคนขี้เหนียวๆ เหล่านี้ดังกล่าวมาแล้วแม้ Gottfredson และ Hirschi จะเห็นว่าคนที่มีความ Low self-control จะแสดงมาในรูปแบบของบุคลิกภาพแบบ Impulsive และบุคลิกภาพแบบอื่นๆ ดังกล่าวมาแล้วก็ตามแต่ Larry Siegel กลับมองว่าบุคลิกภาพดังกล่าวก็คือ Latent trait ที่ฝังรากลึกและมีพัฒนาการมาตั้งแต่เด็กๆ บุคลิกภาพดังกล่าวนี้เริ่มพัฒนาขึ้นตั้งแต่เด็กและมีผลสืบเนื่องมาถึงปัจจุบันและแสดงถึงให้เห็นในรูปแบบของ Impulsive personality ต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว

Siegel ได้พยายามอธิบายถึงขั้นตอนการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน โดยเริ่มตั้งแต่

- 1) การมีสิ่งเข้ามากระตุ้นส่วนบุคคล ได้แก่ การรับรู้ทางกาย การไม่รู้ร้อนรู้หนาว การชอบความเสี่ยง การมีสายตาสั้น และความบกพร่องด้านการพูด
- 2) การขาดการควบคุมตนเองให้รู้จักผิดชอบชั่วดี มีสาเหตุมาจาก ครอบครัวยากจน บิดามารดามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ขาดการดูแลเอาใจใส่ การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง
- 3) ความอ่อนแอขององค์ประกอบความผูกพันทางสังคม ได้แก่ การรู้สึกผูกพันต่อสังคม ข้อผูกมัดที่มีต่อสังคม การมีกิจกรรมกับสังคม และความเชื่อต่อสังคม
- 4) การมีโอกาสเข้าถึงการก่ออาชญากรรมได้ง่าย มีสาเหตุมาจาก การรวมกลุ่มรวมแก๊งของวัยรุ่น การใช้ยาเสพติด การผู้ติดกับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว และการเห็นจุดอ่อนของเหยื่ออาชญากรรม
- 5) การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการกระทำผิด มีรูปแบบการกระทำผิดที่มักพบเห็น ได้แก่ ความผิดต่างๆ ไป การสูบบุหรี่ การมั่วสุมทางเพศ สูดท่าย การประกอบอาชญากรรม

ร้อยตำรวจโทปริทรรศน์แสงทองดี (2550) ศึกษาปัจจัยการควบคุมตนเองและความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย: ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่ควบคุมตนเองและมีความผูกพันกับสังคมในระดับต่ำประกอบด้วยตัวแปรการคบเพื่อน, Self-control, Commitment, ประสบการณ์เสพและค้าขายยาเสพติดมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับตัวแปรที่ถูกควบคุมไว้เช่น อาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 ส่วนตัวแปรควบคุมเรื่องของบุคคลผู้ดูแลและสถานภาพทางครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการการควบคุมตนเองและความผูกพันทางสังคมซึ่งปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญ ได้แก่ รัฐไม่ได้ให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมที่น่าสนใจอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะกีฬา รัฐควรดำเนินการปรับปรุงแหล่งชุมชนที่อยู่อาศัยให้ปลอดภัยจากยาเสพติด กล่าวถึงครอบครัวบิดามารดาควรมอบความอบอุ่นอย่างจริงใจให้กับบุตรโดยพูดคุยด้วยความสุภาพไม่แสดงอารมณ์ร้าย ควรให้ความใกล้ชิดสนิทสนม รวมถึงการทำงานของตำรวจที่ถูกมองว่ามีพฤติกรรมไม่ได้รับสินบน อย่งไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างต้องการความอบอุ่นที่ดีจากบิดามารดามากที่สุด

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุษา เลิศโตมรสกุล (2553) ได้ศึกษา การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในประเทศไทย: แนวทางในการป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา โดยวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยครั้งนี้ ก็เพื่อทดสอบทฤษฎีหรือตัวแปรเหล่านี้ว่ามีอำนาจในการทำนายการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่ผลจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวแปรส่วนบุคคลหรือระดับบุคคล ได้แก่ Self-Control เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดคือสามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำได้มากที่สุด (B=0.549) รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม (B=0.455) ตัวแปรทางด้านโอกาสในการกระทำผิด (B=0.441) กลุ่มตัวแปรทางด้านละแวกบ้านหรือชุมชนที่อยู่อาศัย (B=0.289) และกลุ่มตัวแปรทางด้านการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด (B=0.279) ตามลำดับนอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่เป็นกลุ่มตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางประชากรหรือลักษณะทางประชากรคือประวัติการกระทำผิดของบิดามารดานั้นมีอำนาจในการทำนายการกระทำผิดซ้ำได้เช่นกัน (B=0.025) ส่วนปัจจัยที่เป็นกลุ่มตัวแปรทางด้านความบิบบิ้นหรือความกดดันทางสังคมนั้นพบว่าส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำๆ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด

สรุปได้ว่า ตามแนวคิดของ Gottfredson และ Hirschi การควบคุมตนเอง (Self-control) ของคนเรานั้นพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ช่วงต้นๆ ของชีวิต โดยการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการควบคุมตนเองของบุคคล และเห็นว่า บุคคลที่มีการควบคุมตนเอง

ต่ำ จะเป็นคนที่มีบุคลิกภาพแบบหุนหันพลันแล่นหรือถูกกระตุ้นได้ง่าย (Impulsive) และมีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรมสูง และมีแนวโน้มที่จะมีการกระทำที่เบี่ยงเบนและเสี่ยงสูงด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน พบว่า สาเหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือกระทำผิดของเด็กและเยาวชนมีหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยด้านครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว การเลี้ยงดู การคบเพื่อน การควบคุมตนเอง เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมตนเอง ที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยการศึกษาจากผู้กระทำผิดที่ถูกนำเข้าสู่กระบวนการทางศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่ถูกจับดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ที่มารายงานตัวและทำกิจกรรมเพื่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามคำสั่งศาลศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครในระหว่าง เดือนมิถุนายนถึงกรกฎาคม พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 131 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามลักษณะการเลี้ยงดู แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แบบสอบถามการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และแบบสอบถามการควบคุมตนเอง

2.1 แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎีและกรอบแนวคิด สามารถแบ่งสัดส่วนของแบบสอบถามได้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และลักษณะการเลี้ยงดู

1) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ของเด็กและเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ประวัติการเสพยาเสพติด ซึ่งเป็นแบบตรวจรายการ (Checklist) เพื่อเป็นการสำรวจข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชน

2) แบบสอบถามลักษณะการเลี้ยงดู ของเด็กและเยาวชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 แบบ ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักสันทนุ การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล การเลี้ยงดูแบบควบคุม และการเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต รายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) การเลี้ยงดูแบบรักสันทนุ มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

(2) การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

(3) การเลี้ยงดูแบบควบคุม มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

(4) การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ

แบบสอบถามลักษณะการเลี้ยงดู มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .719 มีวิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้โดยใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์คะแนน โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้ (ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์. 2555: ออนไลน์)

ระดับคะแนน	ความคิดเห็น
1	มีลักษณะตามข้อความ
2	ไม่เป็นตามข้อความ

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{2.00 - 1.00}{2.00} \\ &= 0.50 \end{aligned}$$

มีวิธีการแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้

1.00 – 1.50

1.51 – 2.00

การแปลผล

มีลักษณะการเลี้ยงดูตามข้อความ

ไม่มีลักษณะการเลี้ยงดูตามข้อความ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิด

ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามความรุนแรงของพฤติกรรม ได้แก่ เสพยาบ้า มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อเสพ และมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายยาบ้า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และแบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง

1) แบบสอบถามการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีข้อคำถามจำนวน 11 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน มีความเที่ยง เท่ากับ .716 มีวิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้โดยใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์คะแนน โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

ระดับคะแนน

ความคิดเห็น

1

มีการคบเพื่อนลักษณะตามข้อความ

2

ไม่ได้คบเพื่อนลักษณะตามข้อความ

ความกว้างของอันตรภาคชั้น = $\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$

= $\frac{2.00 - 1.00}{2.00}$

2.00

= 0.50

มีวิธีการแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้

1.00 – 1.50

1.51 – 2.00

การแปลผล

มีการคบเพื่อนลักษณะตามข้อความ

ไม่ได้คบเพื่อนลักษณะตามข้อความ

2) แบบสอบถามการควบคุมตนเอง แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน องค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง องค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย องค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และองค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ รายละเอียดดังต่อไปนี้

- จำนวน 4 ข้อ
- (1) องค์กรปกครองเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น มีข้อคำถาม
- จำนวน 4 ข้อ
- (2) องค์กรปกครองเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน มีข้อคำถาม
- จำนวน 4 ข้อ
- (3) องค์กรปกครองเกี่ยวกับความเลื่อง มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ
- (4) องค์กรปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ
- (5) องค์กรปกครองเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีข้อคำถาม
- จำนวน 4 ข้อ
- (6) องค์กรปกครองเกี่ยวกับอารมณ์ มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ
- แบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง มีค่าความเที่ยง เท่ากับ .772
- มีวิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้โดยใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์คะแนน โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของชั้น ดังนี้

ระดับคะแนน	ความคิดเห็น
1	เป็นจริงตามข้อความ
2	ไม่เป็นตามข้อความ

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{2.00 - 1.00}{2.00}$$

$$= 0.50$$

มีวิธีการแปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยที่วัดได้	การแปลผล
1.00 – 1.50	มีพฤติกรรมตามข้อความ
1.51 – 2.00	ไม่มีพฤติกรรมตามข้อความ

2.2 การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยที่ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบ Try out หรือทดสอบตรวจสอบความถูกต้องและทดสอบความเข้าใจคำถามในแบบสอบถาม และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาจริง

2.2.1 การตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามในแบบสอบถามว่าสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัด หรือวัดได้ตรงประเด็นหรือไม่ จะทำโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการวัด ความเหมาะสมด้านภาษา และลักษณะข้อคำถาม โดยได้ค่าสอดคล้องภายใน (IOC) รวมทั้งฉบับ เท่ากับ .86 (ภาคผนวก ข)

2.2.2 การทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม จะทำโดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try-out) ไปสอบถามเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จำนวน 30 คน ทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธี Kuder-Richardson (KR-20) ซึ่งจะใช้วิธีหาค่าและนำผลที่ได้รับมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ทำบันทึกข้อความเสนอผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการทำวิจัย

3.2 ให้เด็กและเยาวชน ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด ที่ถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครทำแบบสอบถาม

3.3 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเมื่อเก็บข้อมูลมาแล้วนำไปประมวลผลข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

4.1 สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคลโดยการเสนอตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่ออธิบายว่าปัจจัยด้านการเลี้ยงดู การคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมตนเองมีอิทธิพลและสามารถร่วมกันคาดการณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนได้มากน้อยเพียงใด โดยเลือกใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้สถิติ คือ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และปัจจัยการควบคุมตนเอง โดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานเพื่อศึกษาตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ

2.1 ปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู มี 4 แบบ ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน แบบใช้เหตุผล แบบควบคุม และแบบลงโทษทางจิต

2.2 ปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2.3 ปัจจัยการควบคุมตนเอง มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน องค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง องค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย องค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และ องค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อสร้างสมการทำนายการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน

จากการสำรวจข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 131 คน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=131)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ		
ชาย	120	91.6
หญิง	11	8.4
อายุ		
อายุเฉลี่ย	16.10	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.007	
อายุต่ำสุด	13	
อายุสูงสุด	17	
อายุ		
ต่ำกว่า 15 ปี ถึง 15 ปี	32	24.0
16 ปี	41	31.3
17 ปี	58	44.3
อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	26	19.8
รับจ้างทั่วไป/กรรมกร/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน	38	29.0
นักเรียน/นักศึกษา	52	39.7
เกษตรกร	15	11.5
รายได้		
ไม่มีรายได้	92	70.2
มีรายได้ (1-9,000)	39	29.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=131)	คิดเป็นร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	115	87.8
มีคู่ครอง/เคยมีคู่ครองแต่เลิกกันแล้ว	16	12.2
สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	71	54.2
แยกกันอยู่	12	9.2
หย่าร้าง	41	31.3
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	7	5.3
อาศัยอยู่กับ		
บิดา มารดา	70	53.4
บิดาหรือมารดา	26	19.8
อื่นๆ (ปู่ ย่า ตา ยาย ญาติ)	35	26.7
อาชีพของบิดา		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่ทราบ อื่นๆ	22	16.8
เกษตรกร	51	38.9
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท ห้างร้าน/ค้าขาย	21	16.0
รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	37	28.2
อาชีพของมารดา		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่ทราบ อื่นๆ	8	6.1
เกษตรกร	46	35.1
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัท ห้างร้าน/ค้าขาย	31	23.7
รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	46	35.1
สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย		
ใจกลางเมือง เทศบาล ย่านตลาด ร้านค้า	18	13.7
ชุมชนชนบท	113	86.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=131)	คิดเป็นร้อยละ
ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านส่วนตัวของบิดามารดา	90	68.7
บ้านส่วนตัวของญาติพี่น้อง	31	23.7
หอพัก/บ้านเช่า/อื่นๆ	10	7.6
ประวัติการเสพยาเสพติด		
เคยเสพยาเสพติด	131	100
ไม่เคยเสพยาเสพติด	0	0
เคยเสพยาบ้า		
เคย	100	100
ไม่เคย	0	0
เคยเสพกัญชา		
เคย	18	13.7
ไม่เคย	113	86.3
เคยเสพสารระเหย		
เคย	5	3.8
ไม่เคย	126	96.2
เคยดื่มสุรา		
เคย	108	82.4
ไม่เคย	23	17.6
เคยสูบบุหรี่		
เคย	103	82.4
ไม่เคย	28	17.6
เคยดื่มยาแก้ไอผสมน้ำอัดลม		
เคย	22	16.8
ไม่เคย	109	83

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=131)	คิดเป็นร้อยละ
ระยะเวลาที่เสพยาเสพติด		.
0 – 6 เดือน	76	58.0
7 เดือน – 1 ปี	35	26.7
มากกว่า 1 ปี ขึ้นไป	20	15.3
ความถี่ในการเสพยาเสพติด		
น้อยกว่า 1 ครั้ง – 1 ครั้งต่อสัปดาห์	42	32.1
2 ครั้งต่อสัปดาห์	53	40.5
มากกว่า 2 ครั้งต่อสัปดาห์	36	27.5

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 91.6 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 8.4
2. อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีอายุเฉลี่ย 16.10 ปี อายุต่ำสุด 13 ปี อายุสูงสุด 17 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุ 17 ปี ร้อยละ 44.3 รองลงมาอายุ 16 ปี ร้อยละ 31.3 และอายุต่ำกว่า 15 ปี ถึง 15 ปี ร้อยละ 24.0
3. อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 39.7 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน ร้อยละ 29.0 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 19.8 และเกษตรกร ร้อยละ 11.5
4. รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 70.2 และมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 29.8
5. สถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากสถานภาพสมรส โสด ร้อยละ 87.8 และมีคู่ครองแล้วหรือเคยมีคู่ครองแต่เลิกกันแล้ว ร้อยละ 12.2
6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 54.2 รองลงมาหย่าร้าง ร้อยละ 31.3 แยกกันอยู่ ร้อยละ 9.2 และ บิดาหรือมารดาเสียชีวิต ร้อยละ 5.3

7. อาศัยอยู่กับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 53.4 รองลงมาอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 19.8 และอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 26.7

8. อาชีพของบิดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 38.9 รองลงมาบิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 28.2 ไม่ประกอบอาชีพ/ไม่ทราบ ร้อยละ 16.8 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน/ค้าขาย ร้อยละ 16.0

9. อาชีพของมารดา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 35.1 รองลงมา รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน/ค้าขาย ร้อยละ 23.7 และไม่ประกอบอาชีพ/ไม่ทราบ ร้อยละ 6.1

10. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่ในชุมชนชนบท ร้อยละ 86.3 และอาศัยอยู่ในใจกลางเมือง เทศบาล ย่านตลาด ย่านร้านค้า ร้อยละ 13.7

11. ลักษณะที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่บ้านส่วนตัวของบิดามารดา ร้อยละ 68.7 รองลงมาอาศัยอยู่บ้านส่วนตัวของญาติพี่น้อง ร้อยละ 23.7 และอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/อื่น ร้อยละ 7.6

12. ประวัติการใช้ยาเสพติด พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 เคยเสพยาเสพติด โดยเคยเสพยาบ้า ร้อยละ 100 เคยเสพกัญชา ร้อยละ 13.7 เสพเสพสารระเหย ร้อยละ 3.8 เคยดื่มสุรา ร้อยละ 82.4 เคยสูบบุหรี่ ร้อยละ 82.4 เคยดื่มยาแก้ไอผสมน้ำอัดลม ร้อยละ 16.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเสพยาเสพติดมาเป็นระยะเวลา 1-6 เดือน ร้อยละ 58.0 รองลงมา 7 เดือน ถึง 1 ปี ร้อยละ 26.7 และเสพมากกว่า 1 ปี ร้อยละ 15.3 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความถี่ในการเสพยาประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 40.5 รองลงมาเสพน้อยกว่า 1 ครั้ง - 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 32.1 และเสพมากกว่า 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 27.5

**1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชน ปัจจัยการคบหา
สมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ปัจจัยการควบคุมตนเอง และการกระทำผิดของเด็กและ
เยาวชน**

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดูจำแนกตามรายด้าน ของเด็กและเยาวชน
ที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ลักษณะการเลี้ยงดู	$\bar{X}$	S.D	ลักษณะพฤติกรรม
1. ด้านการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน	1.29	.370	ใช่
2. ด้านการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	1.42	.355	ใช่
3. ด้านการเลี้ยงดูแบบควบคุม	1.69	.327	ไม่ใช่
4. ด้านการเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต	1.59	.306	ใช่

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดูจำแนกตามรายชื่อ ของเด็กและเยาวชน
ที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ข้อความ	การปฏิบัติ			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน				
1. พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดหรือแสดงท่าทีที่ทำให้รู้สึกว่าคุณรัก ห่วงใย และเอาใจใส่ทุกความสุขของคุณเสมอ	107	81.7	24	18.3
2. พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดคุยกับคุณด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลเสมอ	77	58.8	54	41.2
3. พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะรับฟังปัญหา และจะให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่คุณ	92	70.2	39	29.8

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	การปฏิบัติ			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
4.พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักคอยให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เมื่อคุณเกิดความกังวลใจหรือไม่สบายใจ	94	71.8	37	28.2
การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล				
5.พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอธิบายถึงเหตุผลในการที่จะลงโทษคุณทุกครั้ง	69	52.7	62	47.3
6.พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะลงโทษคุณอย่างเหมาะสมกับความผิดที่ทำลงไป	84	64.1	47	35.9
7.พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้โอกาสให้คุณอธิบายก่อนจะลงโทษคุณเสมอ	59	45.0	72	55.0
8.พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้คุณแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี	88	67.2	43	32.8
การเลี้ยงดูแบบควบคุม				
9.พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะกำกับและควบคุมพฤติกรรมของคุณ	70	53.4	61	46.6
10.พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะไม่ปล่อยให้คุณตัดสินใจด้วยตนเองเลย	42	32.1	89	67.9
11.พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้อิสระกับคุณในการคบเพื่อน	29	22.1	102	77.9
12.พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่อนุญาตให้คุณออกไปนอกบ้านในวันหยุด	17	13.0	114	87.0

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อความ	การปฏิบัติ			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต				
13.เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครอง อารมณ์เสีย มักจะพาลดูดำหรือ ลงโทษคุณเสมอ	37	28.2	94	71.8
14.เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองทำ หน้าบึ้งและเมินเฉยก็เป็นการเพียง พอที่จะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณไม่ พอใจ	88	67.2	43	32.8
15.เมื่อคุณไม่ทำตามที่คุณแม่หรือ ผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีขู่ แต่ ไม่ได้ลงโทษคุณจริงๆ	78	59.5	53	40.5
16.การดูดำที่กล่าวเป็นวิธีการที่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองใช้ลงโทษคุณ	113	86.3	18	13.7

จากตารางที่ 4.2 และตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ลักษณะการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม ($\bar{X} = 1.69$, S.D = .327) แบบลงโทษทางจิต ($\bar{X} = 1.59$, S.D = .306) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 1.42$, S.D = .355) และแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 1.29$, S.D = .370)

1. เลี้ยงดูแบบควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม ($\bar{X} = 1.69$, SD = .327) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะให้อิสระในการคบเพื่อน ร้อยละ 77.9 พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอนุญาตให้ออกไปนอกบ้านในวันหยุด ร้อยละ 87.0 พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะปล่อยให้ตัดสินใจด้วยตนเองเลย ร้อยละ 67.9 และมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบควบคุม ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะกำกပ်และควบคุมพฤติกรรม ร้อยละ 54.3

2. การเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบลงโทษ ทางจิต ($\bar{X} = 1.59, SD = .306$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต ได้แก่ การคิดว่ากล่าวเป็นวิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองใช้ลงโทษคุณ ร้อยละ 86.3 รองลงมา เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองทำหน้าที่และเมินเฉยก็เป็นการเพียงพอที่จะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณไม่พอใจ ร้อยละ 67.2 เมื่อคุณไม่ทำตามพ่อแม่หรือผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีชู้ แต่ไม่ได้ลงโทษคุณจริงๆ ร้อยละ 59.5 และไม่มีลักษณะการเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิตในข้อ เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองอารมณ์เสีย มักจะพาลดูค่าหรือลงโทษคุณเสมอ ร้อยละ 71.8

3. การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 1.42, SD = .355$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้คุณแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ร้อยละ 67.2 รองลงมา พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะลงโทษคุณอย่างเหมาะสมกับความผิดที่ทำลงไป ร้อยละ 64.1 พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอธิบายถึงเหตุผลในการที่จะลงโทษคุณทุกครั้ง ร้อยละ 52.7 และไม่มีลักษณะการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ในข้อ พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้โอกาสให้คุณอธิบายก่อนจะลงโทษคุณเสมอ ร้อยละ 55.0

4. การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 1.29, SD = .370$) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดหรือแสดงท่าทีที่ทำให้รู้สึกว่าคุณรัก ห่วงใย และเอาใจใส่ทุกข์สุขของคุณสม่ำเสมอ ร้อยละ 81.7 รองลงมาเป็นพ่อแม่หรือผู้ปกครองมักคอยให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เมื่อคุณเกิดความกังวลใจหรือไม่สบายใจ ร้อยละ 71.8 พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะรับฟังปัญหา และจะให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่คุณ ร้อยละ 70.2 และพ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดคุยกับคุณด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลเสมอ ร้อยละ 58.8

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนถูกควบคุมตัวด้วยข้อหา	จำนวน (n=131)	คิดเป็นร้อยละ
- เสพยาบ้า	58	44.3
- มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อเสพ	47	35.9
- มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายยาบ้า	26	19.8

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากถูกจับกุมด้วยข้อหาเสพยาบ้าจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา ถูกจับกุมด้วยข้อหา เสพและมยาบ้าไว้ในครอบครอง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และข้อหาเสพและมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายยาบ้า จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

การกระทำผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษ	การคบ เพื่อน	ร้อยละ	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1.เพื่อนที่เสพยาเสพติด	127	96.9	1.03	.173	มี
2.เพื่อนที่จำหน่ายยาเสพติด	42	32.1	1.68	.469	ไม่มี
3.เพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน	24	18.3	1.82	.388	ไม่มี
4.เพื่อนที่มีนิสัยอันธพาล เกรง ชอบมี เรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น	50	38.2	1.62	.488	ไม่มี
5.เพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน	111	84.7	1.15	.361	มี
6.เพื่อนที่ชอบลักเล็กขโมยน้อย	14	10.7	1.89	.310	ไม่มี
7.เพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือ/ไม่ประกอบ อาชีพ	87	66.4	1.34	.474	มี
8.เพื่อนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน	100	76.3	1.24	.427	มี
9.เพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	49	37.4	1.63	.486	ไม่มี
10.เพื่อนที่มักจะแก้ปัญหาด้วยการหนี ออกจากบ้าน	23	17.6	1.62	.382	ไม่มี
11.เพื่อนที่เคยถูกตำรวจจับเพราะ กระทำความผิดหรือถูกดำเนินคดี	56	42.7	1.57	.497	มี

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้แก่ เพื่อนที่เสพยาเสพติด ร้อยละ 96.9 เพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน ร้อยละ 84.7 เพื่อนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน ร้อยละ 76.3 เพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือหรือไม่ประกอบอาชีพ ร้อยละ 66.4 เพื่อนที่เคยถูกตำรวจจับดำเนินคดี ร้อยละ 42.7

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจำแนกตามรายด้าน

ลักษณะการควบคุมตนเอง	$\bar{X}$	S.D	ลักษณะพฤติกรรม
1. องค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น (Impulsivity component)	1.61	.318	ใช่
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน (Simple Tasks component)	1.62	.305	ใช่
3. องค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง (Risk-Tasks component)	1.51	.369	ใช่
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (Physical Activities component)	1.79	.290	ใช่
5. องค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง (Self-centered component)	1.32	.288	ไม่ใช่
6. องค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ (Temper component)	1.37	.327	ไม่ใช่
การควบคุมตนเองรวม	1.45	.199	อยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจำแนกตามรายข้อ

ข้อความ	ลักษณะพฤติกรรม			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
องค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น (Impulsivity component)				
1. เมื่อถูกทำให้โกรธ หรือถูกขู่	63	48.1	68	51.9
คุณมักจะโต้ตอบทันที				

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความ	ลักษณะพฤติกรรม			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
2.เมื่อจะทำอะไร คุณไม่ได้หุ่มเทพลัง กาย และพลังใจอย่างเต็มที่แล้วกลับมา เสียใจทีหลัง	68	51.1	63	48.1
3.คุณชอบทำในสิ่งที่ทำให้คุณมี ความสุขในขณะนั้น มากกว่าที่จะคำนึงถึง ผลเสีย ที่จะตามมาในอนาคต	94	71.1	37	28.2
4.คุณให้ความสนใจกับสิ่งที่จะเกิด ขึ้นกับตัวคุณ ในในระยะสั้น มากกว่าใน ระยะยาว	99	75.1	32	24.4
องค์ประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน (Simple Tasks component)				
5.คุณชอบหลีกเลี่ยงงานยาก ๆ อยู่เสมอ	53	50.4	78	59.5
6.เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณทำอยู่มีความ สลับซับซ้อน มีความยุ่งยาก คุณก็จะถอน ตัวหรือหยุดทำทันที	67	51.1	64	48.9
7.คุณชอบสิ่งที่ทำให้ตัวเองอยู่ได้ง่ายๆ และสบายที่สุด	115	87.8	16	12.2
8.คุณไม่ชอบทำงานที่ยาก	92	70.2	39	29.8
องค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง (Risk- Tasks component)				
9.คุณชอบทำอะไรที่เสี่ยง(เล็กน้อยๆ) เพื่อทดสอบตนเองอยู่เสมอ	67	51.1	64	48.9
10.ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่เสี่ยง เพื่อ ความสนุกสนาน	86	65.6	45	34.4

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความ	ลักษณะพฤติกรรม			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
11.ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่ ตื่นเต้นเร้าใจ ทั้ง ๆ ที่อาจจะทำให้ ตัวเองเดือดร้อน	58	44.3	37	55.7
12.คุณชอบการผจญภัยและความ ตื่นเต้น มากกว่าความปลอดภัย องค์ประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย (Physical Activities component)	57	43.5	74	56.5
13.คุณมักจะเลือกทำกิจกรรมที่ใช้ พลังกำลังและความแข็งแรงทาง ร่างกายร่างกาย มากกว่าใช้สมองหรือ ความคิด	95	72.5	36	27.5
14.คุณจะรู้สึกดีเมื่อได้เคลื่อนไหว ร่างกายมากกว่าที่จะนั่งอยู่ นอนอยู่ หรือใช้ความคิด	117	89.3	14	10.7
15.คุณชอบทำกิจกรรมข้างนอก บ้านมากกว่าที่จะนั่งอ่านหนังสือหรือ ใช้ความคิดอยู่แต่ในบ้าน	113	86.3	18	13.7
16.คุณรู้สึกมีพลังและความต้องการ ในการทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่นๆ ใน วัยเดียวกัน องค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเอง เป็นศูนย์กลาง (Self-centered component)	91	69.5	40	30.5
17.คุณคิดว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือ เพื่อนควรจะปฏิบัติกับคุณดีกว่านี้	59	45.0	72	55.0

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความ	ลักษณะพฤติกรรม			
	ใช่	คิดเป็นร้อยละ	ไม่ใช่	คิดเป็นร้อยละ
18. คุณคิดว่าเป็นเรื่องเสียเวลาที่จะทำ ความเข้าใจหรือเข้าไปช่วยแก้ปัญหาให้ ผู้อื่น	38	29.0	93	71.0
19. เมื่อคุณทำให้ผู้อื่นอารมณ์เสีย คุณมัก คิดว่า มันเป็นปัญหาของเขา ไม่ใช่ปัญหา ของเรา	55	42.0	76	58.0
20. คุณคิดว่าความต้องการของคุณเป็น เรื่องสำคัญที่คนอื่น ๆ ควรให้ความสนใจ และหยิบยื่นอะไรบางอย่างให้แก่คุณ แม้ว่าเขาจะต้องเดือดร้อนบ้างเล็กน้อย น้อยๆ ก็ตาม องค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ (Temper component)	18	13.7	113	86.3
21. คุณมักจะอารมณ์เสียได้ง่าย	86	65.6	45	34.4
22. เวลาที่คุณ โกรธ คุณมักจะแสดง อารมณ์ หรือใช้กำลังได้ตอบมากกว่าที่จะ นั่งพูดคุยกัน โดยใช้เหตุผล	35	26.7	96	73.3
23. เมื่อโกรธมาก ๆ คุณมักมีท่าทีรุนแรง จนคนอื่นไม่กล้าเข้าใกล้	26	19.8	105	80.2
24. เมื่อขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง คุณ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ หรือระงับ ความโกรธได้	49	37.4	82	62.6

จากตารางที่ 4.5 และ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีลักษณะการควบคุมตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 35.2, SD = 4.79$) โดยมีลักษณะการควบคุมตนเองเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ องค์กรประกอบเกี่ยวกับการทำกิจกรรมทางกาย องค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน องค์กรประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น และองค์กรประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง

1. การควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ($\bar{X} = 1.79, SD = .290$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ได้แก่ คุณจะรู้สึกดีเมื่อได้เคลื่อนไหวร่างกายมากกว่าที่จะนั่งอยู่ นอนอยู่ หรือใช้ความคิด ร้อยละ 89.3 คุณชอบทำกิจกรรมข้างนอกบ้านมากกว่าที่จะนั่งอ่านหนังสือหรือใช้ความคิดอยู่แต่ในบ้าน ร้อยละ 86.3 คุณมักจะเลือกทำกิจกรรมที่ใช้พลังกำลังและความแข็งแรงทางร่างกายมากกว่าใช้สมองหรือความคิด ร้อยละ 72.5 และคุณรู้สึกมีพลังและความต้องการในการทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่นๆ ในวัยเดียวกัน ร้อยละ 69.5

2. การควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ($\bar{X} = 1.62, SD = .305$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนมาก มีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ได้แก่ คุณชอบสิ่งที่ทำให้ตัวเองอยู่ได้ง่ายๆ และสบายที่สุด ร้อยละ 87.8 รองลงมา คุณไม่ชอบทำงานที่ยากๆ ร้อยละ 70.2 เมื่อคุณรู้สึกว่าสิ่งที่คุณทำอยู่มีความสลับซับซ้อน มีความยุ่งยาก คุณก็จะถอนตัวหรือหยุดทำทันที ร้อยละ 51.1 และคุณชอบหลีกเลี่ยงงานยากๆ อยู่เสมอ ร้อยละ 50.4

3. การควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น ($\bar{X} = 1.61, SD = .318$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น ได้แก่ คุณให้ความสนใจกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวคุณ ในในระยะสั้น มากกว่าในระยะยาว ร้อยละ 75.1 รองลงมา คุณชอบทำในสิ่งที่ทำให้คุณมีความสุขในขณะนั้น มากกว่าที่จะคำนึงถึงผลเสีย ที่จะตามมาในอนาคต ร้อยละ 71.1 เมื่อจะทำอะไร คุณไม่ได้หุ่มเทพลังกาย และพลังใจอย่างเต็มที่แล้วกลับมาเสียใจทีหลัง ร้อยละ 51.1 และเมื่อถูกทำให้โกรธ หรือถูกขู่ คุณมักจะโต้ตอบทันที ร้อยละ 48.1

4. การควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง ($\bar{X} = 1.51, SD = .369$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง ได้แก่ ในบางครั้ง คุณจะทำในสิ่งที่เสี่ยง เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 65.6 รองลงมา คุณชอบทำอะไรที่เสี่ยง (เล็กๆ น้อยๆ) เพื่อทดสอบตนเองอยู่เสมอ ร้อยละ 51.1 คุณชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น

มากกว่าความปลอดภัย ร้อยละ 44.3 และในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่ตื่นเต้นเร้าใจต่างๆ ที่อาจจะทำให้ตัวเองเดือดร้อน ร้อยละ 43.5

5. การควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ไม่มีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ($\bar{X} = 1.32, SD = .288$)

6. การควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ ($\bar{X} = 1.37, SD = .327$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple regression analysis)

ของตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านลักษณะการเลี้ยงดู และปัจจัยด้านการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน

แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
Regression	2	7.159	3.759	7.008*
Residual	128	68.664	.536	
Total	130	76.183		

*P<.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านลักษณะการเลี้ยงดู และปัจจัยด้านการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยทั้งสองปัจจัย คือ ปัจจัยด้านลักษณะการเลี้ยงดู และปัจจัยด้านการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นปัจจัยที่ดีที่สามารถพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยจึงคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และสามารถสร้างสมการพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adj R ²	SE _{es}	F
ปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	.247	.061	.054	0.745	8.354*
ปัจจัยการเลี้ยงดู, ปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	.314	.099	.085	.732	5.379*

*P<.05

จากตาราง พบว่า ตัวแปรปัจจัยทั้ง 2 ด้าน คือ ปัจจัยการเลี้ยงดู และปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตัวแปรปัจจัยทั้งสองด้านสามารถอธิบายการผันแปรการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 9.9 มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ .732 (R²=.099, SE_{es}=.732)

ตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณขั้นตอนของการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ของปัจจัยการเลี้ยงดู และปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ตัวแปร	b	B	t	Sig.
Constant	4.225			
ปัจจัยการเลี้ยงดู	-.042	-.197	-2.319	.022*
ปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน	-.089	-.275	-3.204	.002*

*P<.05

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจัยการเลี้ยงดู และปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาปัจจัยในการทำนายการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษได้ดีที่สุด คือ ปัจจัยการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และปัจจัยการเลี้ยงดูตามลำดับ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของการศึกษาจะได้สมการพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ได้ดังนี้

1) สมการรูปคะแนนดิบ

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2$$

$$Y' = 4.225 - 0.042X_1 - 0.089X_2$$

เมื่อ Y' = การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

a = ค่าคงที่(Constant value) เท่ากับ 4.225

b_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู

b_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

X_1 = ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู

X_2 = ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

2) สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = \beta_1Z_1 + \beta_2Z_2$$

$$Z' = -0.197(Z_1) - 0.275(Z_2)$$

เมื่อ Z' = การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครในรูปของคะแนนมาตรฐาน

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู

β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

Z_1 = ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปัจจัยลักษณะการเลี้ยงดู

Z_2 = ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะการเลี้ยงดู การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมตนเอง ที่ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

1.2 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัวแปร ส่งผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร คือ เป็นเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร และยังอยู่ระหว่างการดำเนินคดีทั้งในชั้นตรวจสอบการจับ ชั้นระหว่างการพิจารณาคดี และชั้นหลังฟ้องคดี

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ เป็นเด็กและเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษ ที่มารายงานตัวและทำกิจกรรมเพื่อการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามคำสั่งศาล ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครในเดือน มิถุนายน ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งหมด 131 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎีและกรอบแนวคิด สามารถแบ่งสัดส่วนของแบบสอบถามได้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและลักษณะการเลี้ยงดูของเด็กและเยาวชนซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ในการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนซึ่งใช้เป็นตัวแปรตาม (Dependent Variables) ในการศึกษา

ตอนที่ 3 ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการควบคุมตนเอง (Self-Control) ซึ่งใช้เป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ในการศึกษา

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 1) ทำบันทึกข้อความเสนอผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลการทำวิจัย
- 2) ให้เด็ก และเยาวชน ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิด ที่ถูกดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนครทำแบบสอบถาม
- 3) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเมื่อเก็บข้อมูลมาแล้วนำไปประมวลผลข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติส่วนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1.5.1 สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคลโดยการเสนอตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.5.2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่ออธิบายว่าปัจจัยด้านการเลี้ยงดู การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมตนเอง มีอิทธิพลและสามารถร่วมกันคาดทำนายการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนได้มากน้อยเพียงใด โดยเลือกใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

2. อภิปรายผล

2.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

2.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน

ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 91.6 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 8.4 มีอายุเฉลี่ย 16.10 ปี อายุต่ำสุด 13 ปี อายุสูงสุด 17 ปี โดยส่วนมากมีอายุ 17 ปี ร้อยละ 44.3 รองลงมาอายุ 16 ปี ร้อยละ 31.3 และอายุต่ำกว่า 15 ปี ถึง 15 ปี ร้อยละ 24.0 ส่วนมากประกอบอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 39.7 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน ร้อยละ 29.0 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 19.8 และเกษตรกร ร้อยละ 11.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 70.2 และมีรายได้จากการประกอบอาชีพ ร้อยละ 29.8 ส่วนมากสถานภาพสมรสโสด ร้อยละ 87.8 และมีคู่ครองแล้วหรือเคยมีคู่ครองแต่เลิกกันแล้ว ร้อยละ 12.2

ในส่วนข้อมูลของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีสถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 54.2 รองลงมาหย่าร้าง ร้อยละ 31.3 แยกกันอยู่ ร้อยละ 9.2 และ บิดาหรือมารดาเสียชีวิต ร้อยละ 5.3 ส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 53.4 รองลงมาอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา ร้อยละ 19.8 และอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ร้อยละ 26.7 ส่วนมากบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 38.9 รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 28.2 ไม่ประกอบอาชีพ/ไม่ทราบ ร้อยละ 16.8 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน/ค้าขาย ร้อยละ 16.0 ส่วนมากมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 35.1 รองลงมา รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างบริษัทห้างร้าน/ค้าขาย ร้อยละ 23.7 และไม่ประกอบอาชีพ/ไม่ทราบ ร้อยละ 6.1

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากอาศัยอยู่ในชุมชนชนบท ร้อยละ 86.3 และอาศัยอยู่ในใจกลางเมือง เทศบาล ย่านตลาด ย่านร้านค้า ร้อยละ 13.7 ส่วนมากอาศัยอยู่บ้านส่วนตัวของบิดามารดา ร้อยละ 68.7 รองลงมาอาศัยอยู่บ้านส่วนตัวของญาติพี่น้อง ร้อยละ 23.7 และอาศัยอยู่หอพัก/บ้านเช่า/อื่นๆ ร้อยละ 7.6

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 เคยเสพยาเสพติด โดย เคยเสพยาบ้า ร้อยละ 100 เคยเสพยาโคคา ร้อยละ 13.7 เคยเสพยาเฮโรอีน ร้อยละ 3.8 เคยดื่มสุรา ร้อยละ 82.4 เคยสูบบุหรี่ ร้อยละ 82.4 เคยดื่มยาแก้ไอผสมน้ำอัดลม ร้อยละ 16.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเสพยาเสพติดมาเป็นระยะเวลา 0 – 6 เดือน ร้อยละ 58.0 รองลงมา 7 เดือน ถึง 1 ปี ร้อยละ 26.7 และเสพยามากกว่า 1 ปี ร้อยละ 15.3 และกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความถี่ในการเสพยาประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ

40.5 รองลงมาเสพน้อยกว่า 1 ครั้ง – 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 32.1 และเสพมากกว่า 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 27.5

2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเลี้ยงดู

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ลักษณะการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม ($\bar{X} = 1.69$, S.D = .327) แบบหลงโทยทางจิต ($\bar{X} = 1.59$, S.D = .306) แบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 1.42$, S.D = .355) และแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 1.29$, S.D = .370)

เลี้ยงดูแบบควบคุม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบแบบไม่ควบคุม ($\bar{X} = 1.69$, SD = .327) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะให้อิสระในการคบเพื่อน ร้อยละ 77.9 พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอนุญาตให้ออกไปนอกบ้านในวันหยุด ร้อยละ 87.0 พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะปล่อยให้ตัดสินใจด้วยตนเองเลย ร้อยละ 67.9 และมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบควบคุม ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะกำกั้มและควบคุมพฤติกรรม ร้อยละ 54.3

การเลี้ยงดูแบบหลงโทยทางจิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบหลงโทยทางจิต ($\bar{X} = 1.59$, SD = .306) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบหลงโทยทางจิต ได้แก่ การคิดว่ากล่าวเป็นวิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองใช้ลงโทษคุณ ร้อยละ 86.3 รองลงมา เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองทำน้ำแข็งและเมินเฉยก็เป็นการเพียงพอที่จะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณไม่พอใจ ร้อยละ 67.2 เมื่อคุณไม่ทำตามที่คุณแม่หรือผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีชู้ แต่ไม่ได้ลงโทษคุณจริงๆ ร้อยละ 59.5 และไม่มีลักษณะการเลี้ยงดูแบบหลงโทยทางจิตในข้อ เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองอารมณ์เสีย มักจะพาลดูคำหรือลงโทษคุณเสมอ ร้อยละ 71.8

การเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ($\bar{X} = 1.42$, SD = .355) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้คุณแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี ร้อยละ 67.2 รองลงมา พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะลงโทษคุณอย่างเหมาะสมกับความผิดที่ทำลงไป ร้อยละ 64.1 พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอธิบายถึงเหตุผลในการที่จะลงโทษคุณทุกครั้ง ร้อยละ 52.7 และไม่มีลักษณะการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ในข้อ พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้โอกาสให้คุณอธิบายก่อนจะลงโทษคุณเสมอ ร้อยละ 55.0

การเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ($\bar{X} = 1.29$, SD = .370) และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดหรือแสดงท่าทีที่ทำให้รู้สึกว่าคุณรักห่วงใย และเอาใจใส่ทุกความสุขของคุณสม่ำเสมอ ร้อยละ 81.7 รองลงมาเป็น พ่อแม่หรือผู้ปกครองมัก

คอยให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เมื่อคุณเกิดความกังวลใจหรือไม่สบายใจ ร้อยละ 71.8 พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะรับฟังปัญหา และจะให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่คุณ ร้อยละ 70.2 และพ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดคุยกับคุณด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลเสมอ ร้อยละ 58.8

2.1.3 ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากถูกจับกุมด้วยข้อหาเสพยาบ้า จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา ถูกจับกุมด้วยข้อหา เสพและมายาบ้าไว้ในครอบครอง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 และข้อหาเสพและมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายยาบ้า จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8

2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ เพื่อนที่เสพยาเสพติด ร้อยละ 96.9 เพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน ร้อยละ 84.7 เพื่อนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน ร้อยละ 76.3 เพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือหรือไม่ประกอบอาชีพ ร้อยละ 66.4 เพื่อนที่เคยถูกตำรวจจับดำเนินคดี ร้อยละ 42.7

2.1.5 ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง

ผลการศึกษาพบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีลักษณะการควบคุมตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 35.2, SD = 4.79$) โดยมีลักษณะการควบคุมตนเองเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ องค์กรประกอบเกี่ยวกับการทำกิจกรรมทางกาย องค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน องค์กรประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น และองค์กรประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง

การควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ($\bar{X} = 1.79, SD = .290$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย ได้แก่ คุณจะรู้สึกดีเมื่อได้เคลื่อนไหวร่างกายมากกว่าที่จะนั่งอยู่ นอนอยู่ หรือใช้ความคิด ร้อยละ 89.3 คุณชอบทำกิจกรรมข้างนอกบ้านมากกว่าที่จะนั่งอ่านหนังสือหรือใช้ความคิด อยู่แต่ในบ้าน ร้อยละ 86.3 คุณมักจะเลือกทำกิจกรรมที่ใช้พลังกำลังและความแข็งแรงทางร่างกาย มากกว่าใช้สมองหรือความคิด ร้อยละ 72.5 และคุณรู้สึกมีพลังและความต้องการในการทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่นๆ ในวัยเดียวกัน ร้อยละ 69.5

การควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ($\bar{X} = 1.62, SD = .305$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนมาก มีลักษณะการควบคุมตนเององค์กรประกอบเกี่ยวกับงานง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ได้แก่ คุณชอบสิ่งที่ทำให้ตัวเองอยู่ได้ง่ายๆ และสบายที่สุด ร้อยละ 87.8 รองลงมา คุณไม่ชอบทำงานที่ยากๆ ร้อยละ 70.2 เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณทำอยู่มีความ

สลับซับซ้อน มีความยุ่งยาก คุณก็จะถอนตัวหรือหยุดทำทันที ร้อยละ 51.1 และ คุณชอบหลีกเลี่ยงงานยากๆ อยู่เสมอ ร้อยละ 50.4

การควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น ($\bar{X} = 1.61, SD = .318$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับความหุนหันพลันแล่น ได้แก่ คุณให้ความสนใจกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวคุณ ในในระยะสั้น มากกว่าในระยะยาว ร้อยละ 75.1 รองลงมา คุณชอบทำในสิ่งที่ทำให้คุณมีความสุขในขณะนั้น มากกว่าที่จะคำนึงถึงผลเสีย ที่จะตามมาในอนาคต ร้อยละ 71.1 เมื่อจะทำอะไร คุณไม่ได้หุ่มเทพลังกาย และพลังใจอย่างเต็มที่แล้วกลับมาเสียใจทีหลัง ร้อยละ 51.1 และเมื่อถูกทำให้โกรธ หรือถูกขู่ข่ม คุณมักจะโต้ตอบทันที ร้อยละ 48.1

การควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง ($\bar{X} = 1.51, SD = .369$) โดยเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับความเสี่ยง ได้แก่ ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่เสี่ยง เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 65.6 รองลงมา คุณชอบทำอะไรที่เสี่ยง (เล็กน้อยๆ) เพื่อทดสอบตนเองอยู่เสมอ ร้อยละ 51.1 คุณชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น มากกว่าความปลอดภัย ร้อยละ 44.3 และในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่ตื่นเต้นเร้าใจทุกๆ ที่อาจจะทำให้ตัวเองเดือดร้อน ร้อยละ 43.5

การควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ($\bar{X} = 1.32, SD = .288$)

การควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีลักษณะการควบคุมตนเององค์ประกอบเกี่ยวกับอารมณ์ ($\bar{X} = 1.37, SD = .327$)

2.1.6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับปัจจัย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านลักษณะการเลี้ยงดู และปัจจัยด้านการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตัวแปรปัจจัยทั้งสองด้านสามารถอธิบายการผันแปรการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ได้ร้อยละ 9.9 มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ .732 ($R^2 = .099, SE_{est} = .732$) และเมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของ

การศึกษาจะได้สมการพยากรณ์การกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สมการรูปคะแนนดิบ} \quad Y' &= 4.225 - 0.042X_1 - 0.089X_2 \\ \text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad Z' &= -0.197(Z_1) - 0.275(Z_2) \end{aligned}$$

2.2 การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ซึ่งปัจจัยที่ทำการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยการเลี้ยงดู ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และปัจจัยการควบคุมตนเอง โดยผู้วิจัยจะอธิบายผลแบ่งประเด็น ดังต่อไปนี้

2.2.1 ปัจจัยการเลี้ยงดูมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยการเลี้ยงดูมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน โดย กลุ่มตัวอย่างได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม มีการลงโทษทางจิตใจ เหตุผล และรักสนับสนุน

สำหรับการเลี้ยงดูแบบควบคุม เป็นวิธีการเลี้ยงดูที่ผู้ใหญ่คอยควบคุมพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิดและมีการวางระเบียบข้อบังคับให้เด็กปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดหากเด็กไม่เชื่อฟังก็จะถูกลงโทษหรือขู่ว่าจะลงโทษ เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบควบคุมมากจะทำให้เด็กขาดความคิดริเริ่มขาดความเชื่อมั่น ในตนเองมีแนวโน้มที่จะต้องพึ่งผู้อื่นอยู่เสมอ หรือบางครั้งทำให้มีลักษณะลงโทษตนเองและมักมีพฤติกรรมรุนแรง ส่วนในครอบครัวที่เด็กและเยาวชนได้รับการเลี้ยงดูแบบขาดการควบคุมดูแล พ่อแม่จะไม่มีแผนแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมในการกระทำกิจกรรมต่างๆ จะปล่อยให้เด็กและเยาวชนทำตามความต้องการของตนเอง ซึ่งการกระทำดังกล่าวอาจไปละเมิดสิทธิของผู้อื่นหรืออาจเกิดผลเสียต่อสังคมส่วนรวม และโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะกระทำการต่างๆ เพื่อประโยชน์และความพอใจของตนเองมากกว่าจะคำนึงถึงเรื่องความดีงาม ซึ่งมีความเสี่ยงที่เด็กและเยาวชนจะกระทำการผิดที่ไม่เหมาะสม มีโอกาสเสี่ยงที่จะกระทำผิดกฎหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ ประทีปรัตน์ (2544) ที่พบว่า ในวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือขาดการควบคุมดูแลนั้น ผู้ปกครองจะปล่อยให้บุตรทำตามอำเภอใจ ไม่มีการแนะนำแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ขาดที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ มีโอกาสเสี่ยงที่จะถูกชักชวนจากเพื่อนหรือบุคคลอื่นให้กระทำการผิดที่ไม่เหมาะสมได้ และสอดคล้องกับ นวพร นรเศรษฐวิวัฒน์ (2548) ซึ่งทำการศึกษารื่องปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนพบว่า ในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีการให้อิสระภาพ (Independence) แก่สมาชิกอย่างไม่เหมาะสมคือ ให้อิสระภาพมากเกินไป

ขาดการควบคุมดูแล สมาชิกในครอบครัวสามารถคิด และตัดสินใจทำได้ตามที่ตนต้องการ แม้จะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ตาม และสอดคล้องกับการศึกษาของ สรวุฑ์ สอบสนาม (2548) ซึ่งศึกษาเรื่องมูลเหตุการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีการเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม หรือปล่อยปละละเลยในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีมูลเหตุจูงใจในการกระทำความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยนี้ พ่อแม่จะมีความคิดเห็นในการอบรมเลี้ยงดูไปคนละทางตามความเห็นชอบของตน พ่อแม่ไม่ใส่ใจซึ่งกันและกัน และไม่สนใจลูกเท่าที่ควร พ่อแม่มักจะเชื่อว่าเด็กจะดีก็ดี จะชั่วก็ชั่วเอง ทำให้ไม่ค่อยสนใจรับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนลูกเท่าที่ควร

ในส่วนของการเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิต จากผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการเลี้ยงดูแบบลงโทษ ทางจิต สอดคล้องกับ การศึกษาของ สุนิสา จิรธนา นนท์, 2545 เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิง ในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี ที่พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนมากมีการเลี้ยงดูแบบการลงโทษทางจิต ซึ่งการเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต เป็นวิธีการเลี้ยงดูที่ผู้ใหญ่คอยควบคุมพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด และมีการวางระเบียบข้อบังคับให้เด็กปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากเด็กไม่เชื่อฟังก็จะถูกลงโทษหรือขู่ว่าจะลงโทษเด็ก และเนื่องจากการลงโทษทางจิตเป็นวิธีการลงโทษอีกวิธีหนึ่งที่บิดามารดาจะแสดงให้เด็กทราบว่าพฤติกรรมของเด็กไม่เป็นที่ยอมรับ เช่น ขู่จะไม่ให้รางวัล ขู่ว่าจะไม่รัก ขู่ว่าจะให้ไปอยู่ที่อื่น มองด้วยสายตาตำหนิ บอกให้เด็กทราบว่าเด็กไม่ควรแสดงพฤติกรรมเช่นนี้ อีก ซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดส่วนมากใช้วิธีการลงโทษแบบนี้ โดยจะเป็นเพียงการขู่ว่าจะลงโทษเมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหาพฤติกรรม แต่ไม่ได้มีวิธีการจัดการปัญหาที่เหมาะสม และขาดความจริงจังในการลงโทษเมื่อเกิดปัญหาพฤติกรรมขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนขาดการเรียนรู้ที่จะขำเกรงเมื่อตนกระทำพฤติกรรมไม่เหมาะสม และยังกระทำพฤติกรรมไม่เหมาะสมเรื่อยมา

การเลี้ยงดูแบบการใช้เหตุผล การศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีลักษณะการเลี้ยงดูแบบการใช้เหตุผล ซึ่งการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล เป็นวิธีการเลี้ยงดูเด็กโดยการอธิบายพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลให้เด็กเข้าใจว่าพฤติกรรมใดเด็กควรทำและพฤติกรรมใดเด็กไม่ควรกระทำ ดังนั้นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของการใช้เหตุผลก็เพื่อเป็นการชี้แนะให้เด็กประพฤติตนให้เหมาะสมและเข้าใจถึงผลของการกระทำของตนว่าจะเกิดผลดีหรือผลเสียต่อตนเองและต่อผู้อื่น อย่างไรก็ตามทั้งใช้วิธีการลงโทษและให้รางวัลที่เหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็กการใช้เหตุผลจะช่วยให้เด็กเรียนรู้หลักปฏิบัติต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เนาวรัตน์ เถлимศรี (2543) เรื่องการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่

ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับความคิดความสามารถและการกระทำของลูก แต่ในขณะที่เดียวกันจะใช้เหตุผลอธิบายว่า พฤติกรรมใดที่เด็กควรทำและพฤติกรรมใดที่เด็กไม่ควรกระทำ การเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับความยุติธรรม และเข้าใจถึงผลของการกระทำของตนว่าจะเกิดผลดีหรือผลเสียต่อตนเองและต่อผู้อื่นอย่างไร เยาว์ตันน์ได้ตั้งข้อสังเกตว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะนี้ควรจะมีอัตราการกระทำผิดในระดับต่ำ แต่เหตุใดจึงปรากฏผลในลักษณะที่ตรงกันข้าม ซึ่งเยาว์ตันน์ระบุว่าสาเหตุอาจจะเกิดจากครอบครัวมีฐานะยากจน ทำให้เด็กได้รับการศึกษาน้อยจนไม่สามารถที่จะแข่งขันกับคนอื่นในด้านการประกอบอาชีพได้ ส่งผลให้เด็กต้องทำงานที่ผิดกฎหมาย ซึ่งหมายถึง การกระทำพฤติกรรมเสียหาย การไม่ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม

สำหรับการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เป็นการปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตรด้วยการให้ความรักความเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขและช่วยแก้ปัญหาแก่ลูกและยังรวมถึงการใช้เหตุผล ซึ่งเป็นการวางพื้นฐานทางจริยธรรมปลูกฝังจิตใจที่ดีงามแก่เด็กทำให้เด็กเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองมีความรู้สึกสำนึกผิดและสามารถให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ส่วนเด็กที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน บิดามารดาที่จะไม่ได้ให้ความรักความเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขแก่ลูกเท่าที่ควร เมื่อลูกมีปัญหาที่ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหา ขาดการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับเด็กเท่าที่ควร ดังนั้นหากเป็นไปได้ตามทฤษฎี เด็กและเยาวชนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน น่าจะมีการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข มีการกระทำผิดกฎเกณฑ์ในระดับต่ำ แต่จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนมากมีการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน อาจเป็นเพราะการที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้ความรัก คอยเอาอกเอาใจและตามใจมากเกินไป ไม่เคยขัดใจลูก ไม่กล้าว่ากล่าวตักเตือนจนทำให้เด็กไม่ทราบว่สิ่งใดควรทำหรือสิ่งใดไม่ควรทำ (พิศิษฐ์ หิรัญกิจ, 2536: 44 อ้างถึงใน ศิริลักษณ์ วิเศษ, 74: 2549) จนทำให้ไม่ตระหนักถึงกฎเกณฑ์ของสังคม หรือไม่ตระหนักว่สิ่งใดควรทำไม่ควรทำ อาจนำไปสู่การกระทำผิดกฎเกณฑ์หรือบรรทัดฐานของสังคมตามมา และตามความเห็นของ สุปรียา ครุกาญจน์พฤติ (2538) กล่าวว่า ในการอบรมเลี้ยงดูบุตร พ่อแม่ควรอบรมเลี้ยงดูด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่นเป็นแบบอย่างที่ดีควบคู่ไปกับการควบคุมเด็ก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ก็สอดคล้องกับข้อความที่กล่าวมาข้างต้น นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากถูกเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน ใช้เหตุผล ในขณะที่เดียวกันก็ถูกเลี้ยงดูแบบไม่ควบคุม และใช้วิธีการลงโทษทางจิตเมื่อกระทำพฤติกรรมไม่เหมาะสม ทำให้เด็กมีอิสระในการกระทำพฤติกรรมตามที่ตนต้องการ แม้จะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ตาม และมีโอกาสในการหัน ไปคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและชักชวนกันกระทำผิด

2.2.2 การคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเด็กและเยาวชน จากการศึกษ พบว่า การคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้แก่ เพื่อนที่เสพยาเสพติด เพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน เพื่อนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน เพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือ ไม่ประกอบอาชีพ และเพื่อนที่เคยถูกตำรวจจับเพราะกระทำผิดหรือถูกดำเนินคดี ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) ของ Edwin H. Sutherland ที่เชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรเกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ของบุคคลในสังคม ส่วนทักษะและแรงจูงใจในการกระทำผิดเป็นผลพวงมาจากการคบหาสมาคมหรือการติดต่อสัมพันธ์กับเพื่อนผู้กระทำผิดที่ให้การกล่อมเกล่าทั้งทัศนคติ ค่านิยม และความชื่นชอบ ตลอดจนรูปแบบในการกระทำผิด (Siegel, 2000: 227 อ้างถึงใน สุภกานดา สุขศรีวงษ์, 2550) กล่าวคือ ก่อนที่เด็กและเยาวชนจะคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ตนเองยังไม่มีความคิดโน้มเอียงที่จะกระทำความผิด แต่เมื่อได้คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแล้วจึงได้เรียนรู้ค่านิยม ทัศนคติและกลวิธีที่โน้มเอียงให้กระทำความผิด และสอดคล้องกับการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ในจังหวัดจันทบุรี (ศรัณย์ ภัทรพงศ์, 2545:78) พบว่า สาเหตุสำคัญที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดในคดีครอบครองยาบ้า มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและเสพยาบ้า คือ การคบเพื่อนที่ไม่ดีที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า การมีค่านิยมที่ผิดๆ คิดว่าเป็นสิ่งที่โก้เก๋อยากทดลอง โดยศรัณย์ ภัทรพงศ์ ได้อธิบายว่า เมื่อเด็กและเยาวชนที่คบหากับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เห็นเพื่อนๆ เสพแล้วดูมีความสุข ดูโก้เก๋ เท่ ทันสมัย เด็กและเยาวชนเหล่านี้ก็เกิดความรู้สึกสนใจ อยากทดลอง อยากหาประสบการณ์และเพื่อเพิ่มความโก้เก๋ เท่ ทันสมัย ตลอดจนเพื่อให้เพื่อนๆ ยอมรับตนเองเข้ากลุ่ม เด็กและเยาวชนเหล่านี้จะรับเอาอิทธิพลทางความคิดจากเพื่อนๆ ที่ไม่ดีเหล่านั้นจนเกิดความรู้สึกอยากทดลอง และขยายไปถึงการเข้าไปจำหน่าย จึงอาจกล่าวได้ว่าสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเหล่านี้มีเหตุปัจจัยจากองค์ประกอบของปัจจัยใกล้ (Near Factor) คือ บรรดาเพื่อนๆ ที่คบหาสมาคมและเป็นตัวอย่างที่ชักนำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้หันเข้าหายาเสพติด สำหรับการศึกษาของ ร.ต.อ.เพชร โคตะ (2543) ซึ่งศึกษาเรื่องสาเหตุการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดของผู้หญิง: ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลางกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีเพื่อนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะตัดสินใจกระทำความผิดในการค้ายาเสพติดมากกว่าผู้ต้องขังที่ไม่มีเพื่อนกระทำ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ร้อยตำรวจโท ปริทรรศน์ แสงทองดี (2550) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยการควบคุมตนเอง และความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย: ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า เด็กและเยาวชนยังให้ความสำคัญกับ

เพื่อนในระดับสูงมาก เห็นได้จากส่วนใหญ่จะมีการใช้ชีวิตประจำวันส่วนตัวอยู่ร่วมกับเพื่อนมากกว่าครอบครัว และคิดว่าเพื่อนเข้าใจความรู้สึกความต้องการของตนได้ดีกว่าครอบครัว เมื่อมีเวลาอยู่กับเพื่อนมากถึงเพียงนี้ เด็กและเยาวชนก็อาศัยช่วงเวลาลับหูลับตาบิดามารดา หรือผู้ปกครองออกไปเที่ยวเตร่ยามค่ำคืนได้สะดวก ทำให้สบโอกาสที่จะได้ทดลองยาเสพติด แล้วเมื่อเด็กและเยาวชนมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่กระทำผิดบ่อยครั้ง มากกว่าการคบหาสมาคมกับเพื่อนดี ไม่มีเพื่อนเบี่ยงเบนหรือการอยู่กับครอบครัว

2.2.3 การควบคุมตนเองมีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษเด็กและเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการควบคุมตนเองอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการวิจัยที่ว่า คนที่ขาดการควบคุมตนเอง เป็นคนที่ขาดความละเอียดรอบคอบและมักจะแสวงหาความสุขให้กับตนเองอยู่เสมอ (Piguero and Tibbetta อ้างถึงใน ร้อยตำรวจโทปริทรรศน์ แสงทองดี (2550)) คนเหล่านี้มักเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่เสี่ยงต่ออันตราย อย่างเช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การขับรถเร็วหวาดเสียว ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด หรือการประกอบอาชญากรรมด้วยกันทั้งสิ้น นอกจากนี้ Gottfredson และ Hirschi ยังได้เคยอธิบายไว้เพิ่มเติมอีกว่า คนเหล่านี้มักเลือกกระทำผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับเงินๆทองๆ โดยไม่คิดจะทำงานหาเงิน มักกระทำผิดทางเพศโดยไม่มีความรัก มักจะกระทำผิดในลักษณะการแก้แค้นทดแทน โยไม่ซักช้าหรือกระทำโต้ตอบในทันทีทันใด บุคคลที่มีลักษณะกระทำผิดดังกล่าวมานี้ มักจะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมอื่นๆ เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุราของมีนเมา เล่นการพนัน และมีเพศสัมพันธ์ที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และสอดคล้องกับ การศึกษาของ ณัฐวุฒิ จันดี ที่ศึกษาเรื่องปัญหาการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 7 จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่าเยาวชนที่กระทำผิดในคดียาเสพติดให้โทษในศูนย์ฝึกมีระดับการควบคุมตนเองต่ำมาก สอดคล้องกับทฤษฎีทั่วไปของอาชญากรรม โดย ไมเคิล อาร์รี่ ก็อทเฟลดสัน และ เทร์วีศ เฮิสชี่ (Michael R. Gottfredson and Travis Hirschi) ที่ได้ศึกษาไว้ว่า ผู้ที่มีการควบคุมตนเองต่ำมีโอกาสจะกระทำผิดหรือก่ออาชญากรรมได้สูง และผู้ที่มีการควบคุมตนเองต่ำนอกจากจะมีแนวโน้มในการก่ออาชญากรรมสูงแล้ว ยังมีการกระทำอื่นๆ ที่เบี่ยงเบนและเสี่ยงสูงด้วย ซึ่งจะเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่ปัจจัยอื่นๆ เช่น รายที่มีการควบคุมตนเองต่ำ ก็จะหันเข้าหาเพื่อนที่กระทำผิด และซึมซับเอาค่านิยมของเพื่อนดังกล่าวและกระทำผิดตามมาในที่สุด (ชาญคณิต ก.สุริยะมณี: 2552)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน และผลการวิจัยก็พบว่า ที่การคบหาสมาคมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีผลต่อการกระทำผิด มีการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนแต่ขาดการควบคุม และการควบคุมตนเองต่ำ ดังนั้นการแก้ไขหรือป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนี้อาจทำได้ดังต่อไปนี้

3.1.1 ด้านการคบเพื่อน เนื่องจากเพื่อนเป็นสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่น่าไปสู่การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ควรมีการจัด โปรแกรมบำบัดฟื้นฟูเกี่ยวกับการแนะนำการเลือกคบเพื่อนให้แก่เด็กและเยาวชน ลักษณะของเพื่อนที่ดีควรเป็นอย่างไร โดยแสดงให้เห็นถึงผลเสียของการเลือกคบเพื่อน นอกจากนี้ ควรให้คำแนะนำแก่เด็กในเรื่องการวางตัวในการเข้าสังคมกับเพื่อนใหม่ และการปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้กระทำผิด

3.1.2 เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษส่วนมาก มีการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนแต่การควบคุมต่ำ ดังนั้นการแก้ไขหรือป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนี้อาจทำได้โดยสถาบันครอบครัว พ่อ แม่หรือผู้ปกครองของเยาวชน ต้องให้ความสนใจต่อเยาวชนให้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะใกล้ชิดกับเยาวชนมากที่สุด ควรให้ความรักความเอาใจใส่ต่อลูกหลานให้มาก มีการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง พ่อแม่ต้องกระทำตนเป็นที่ปรึกษาให้กับบุตรหลานเมื่อมีปัญหา มีการให้รางวัลเมื่อทำความดีและมีการลงโทษอย่างเหมาะสมเมื่อมีการกระทำความผิด

3.1.3 เยาวชนต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้หลุดพ้นจากวงจรยาเสพติด โดยสามารถดำเนินชีวิตของตนเองใหม่ เช่น

- 1) ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาเสพติด และระมัดระวังในการใช้ยา
- 2) รู้จักเลือกคบเพื่อนที่ดี ส่งเสริมให้คิดและกระทำสิ่งดีมีประโยชน์กล้าพูดปฏิเสธเพื่อนที่ชักจูงไปในทางที่ไม่ดี เช่น การพูดปฏิเสธเพื่อนที่ชวนให้ลองเสพยาเสพติด
- 3) ใช้เวลาว่าง และความอยากรู้ อยากลองไปในทางที่เป็นประโยชน์พึงระลึกเสมอว่าตนเองนั้นมีคุณค่าทั้งต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม
- 4) มีความภาคภูมิใจและนับถือตนเอง ด้วยการไม่พึ่งพาหรือเกี่ยวข้องกับอบายมุขและสิ่งเสพติดใดๆ ซึ่งจะนำความเสื่อม ไปสู่ชีวิตของตน
- 5) รู้จักแก้ปัญหาวีชีวิตของตนด้วยเหตุและผล

6) รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนด้วยการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่และประพฤติแต่สิ่งที่ดีงาม จะช่วยให้เยาวชนประสบความสำเร็จในชีวิต

7) เมื่อมีปัญหา รู้จักปรึกษาผู้ใหญ่ พ่อ แม่หรือผู้ที่ไว้วางใจ หรือหน่วยงานต่างๆ ที่รับให้คำปรึกษา ในฐานะที่เยาวชนเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว จึงควรมีส่วนช่วยบรรเทาความเดือดร้อนในทุกๆด้านของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

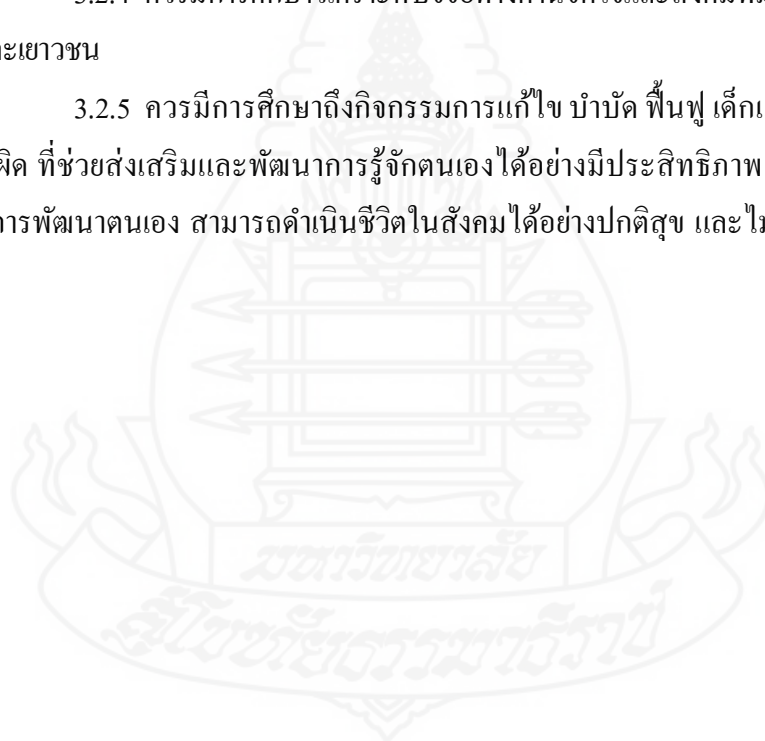
3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย มีปัจจัยและปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องมาก ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้สามารถทราบรายละเอียดต่างๆ ในระดับลึกได้เป็นอย่างดี

3.2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยหรือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่วงจรเสพติดของเยาวชน

3.2.3 ควรศึกษาเพิ่มเติมเรื่องความต้องการของเยาวชนที่กระทำผิดในคดียาเสพติด

3.2.4 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านจิตใจและสังคมที่มีต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชน

3.2.5 ควรมีการศึกษาถึงกิจกรรมการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่ต้องการหาว่ากระทำผิด ที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาการรู้จักตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนมีการพัฒนาตนเอง สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมคุมประพฤติ. (2546). คู่มือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร: กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม (เอกสารหมายเลข 2/2546)
- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2556). รายงานสถิติคดีประจำปี พ.ศ.2556. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.
- ดวงกมล สังสกูลฉิมย์ (2552). อ้อมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด. (วิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และ อุษา เลิศโตมรสกุล. (2553). การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในประเทศไทย : แนวทางในการป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา. (รายงานฉบับสมบูรณ์) มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถาวร สุขสำราญ. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาบ้า: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วรพร นรเศรษฐวิวัฒน์. (2548). ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- วราภรณ์ ประทีปธีรานันต์ (2544). ปัจจัยทางจิตวิทยาและสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักโทษเด็ดขาด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปกร, นครปฐม.
- เนาวรัตน์ เฉลิมศรี. (2543). การศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- ปรีทรศน์ แสงทองดี. (2550). ปัจจัยการควบคุมตนเอง และความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนชาย : ศึกษาเฉพาะศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.

- เพชร โคตะ. (2543). สาเหตุการกระทำความคิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดของผู้หญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- ศรัณย์ ภัทรพงษ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเด็กและเยาวชนในจังหวัดจันทบุรี. (ปัญหาพิเศษ) มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ศุภกานดา สุขศรีวงษ์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล(วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- สรารุช สอนสนาม (2548). มุลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2514). *สวัสดิการเด็ก*. นนทบุรี: โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- สมัย ศิริทองถาวร (2541). ปัญหาพฤติกรรมทางสังคมเขาวนปัญญาของเด็กและเยาวชนสถานแรกรับในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคเหนือ (*วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*), 43(2).
- สุนิสา จิรชนานนท์ (2521). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สุรีย์ กาญจนวงศ์. (2549). *ธรรมชาติมนุษย์กับกระบวนการยุติธรรม*. (งานวิชาการส่วนบุคคล). วิทยาลัยการยุติธรรม สำนักงานยุติธรรม, กรุงเทพมหานคร.
- สุชา จันทน์เอม. (2553). *จิตวิทยาเด็กเกเร*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนิสา จิตชนานนท์. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของเด็กและเยาวชนหญิงในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปราณี. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สุปรียา ดรกาญจน์พุดธิ. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนในจังหวัดอุบลราชธานี. (ภาคินิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. (2527). *การกระทำผิดในสังคม : สังคมวิทยา อาชญาวิทยา และพฤติกรรมเบี่ยงเบน*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- เสริมเกียรติ พรหมผุย. (2542). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. (เอกสารประกอบการสอน). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- อรอินทร์ ขำคม. (2548). *การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- อรัญ สุวรรณบุพผา. (2518). *หลักอาชญาวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อัจฉรา ทองตัน. (2536). *การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- อัจฉริยา ชูตินันท์. (2555). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- Adalbjarnardottir & Rafnsson, (2002). Adolescent antisocial behavior and substance use: Longitudinal analyses. Faculty of Social Sciences, Oddi, University of Iceland.
- Aleander T. Vansonyi and Jennifer M. Grossqhite. (2004). A test of Gotfredson and Hirschi's General theory of crime in African Americans.
- Gotfredson, M. R., and Travis Hirschi. (1990). *A General Theory of crime*. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Rachlin, H. (1995). *Self-control : beyond commitment*. Behavior and Brain Sciences.
- Schreck, C. J., R. A. Wright, and J. M. Miller. (2002). *A study of individual and Situational Antecedents of Violent Victimization*. Justice Quarterly.
- Siegel, L. J. (2000) *Criminology*. 7th edition. Belmont, CA: Wadsworth/Thomson Learning.
- Sutherland, Edwin H, Cressy Donald. (1974). *Criminology*. New York : the Macmillan Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชน

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของคุณ โปรดตอบคำถามทุกข้อ ข้อมูลของคุณจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและจะไม่มีผลใดๆ ต่อคุณทั้งสิ้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันคุณอายุ..... ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ไม่เคยศึกษา	☐ ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)
☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6)/ปวช.
4. ปัจจุบันคุณประกอบอาชีพ

☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ นักเรียน/นักศึกษา
☐ ค้าขาย	☐ ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน
☐ รับจ้างทั่วไป	☐ เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)
☐ กรรมกร	☐ อื่นๆ.....(ระบุ)
5. รายได้จากการประกอบอาชีพ.....(บาท/เดือน)
6. สถานภาพสมรส

☐ โสด
☐ มีคู่ครองแล้ว
☐ เคยมีคู่ครองแต่เลิกกันแล้ว
7. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

☐ อยู่ด้วยกัน	☐ แยกกันอยู่	☐ หย่าร้าง
☐ บิดาเสียชีวิต	☐ มารดาเสียชีวิต	☐ บิดาและ
☐ มารดาเสียชีวิต		

8. ปัจจุบันคุณอาศัยอยู่กับ

- บิดา มารดา   บิดา   มารดา   อื่นๆ .....

9. อาชีพของบิดา

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ   รับราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)   ค้าขาย
 ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน   รับจ้างทั่วไป
 กรรมกร   อื่นๆ.....(ระบุ)

10. อาชีพของมารดา

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ   รับราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 เกษตรกร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)   ค้าขาย
 ลูกจ้างบริษัท/ห้างร้าน   รับจ้างทั่วไป
 กรรมกร   อื่นๆ.....(ระบุ)

11. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย

- ชุมชนแออัด   อยู่ในย่านตลาด/ร้านค้า   อยู่ในย่านใจกลางเมือง/เทศบาล
 อยู่ในชุมชนชนบท   อื่นๆ.....

12. ลักษณะที่อยู่อาศัย

- หอพัก   บ้านเช่า   บ้านส่วนตัวของบิดามารดา
 บ้านส่วนตัวของญาติพี่น้อง   อื่นๆ .....

13. ประวัติการเสพยาเสพติด

- ไม่เคยเสพยา
 เคยเสพยา ได้แก่   ยาบ้า   กัญชา   สารระเหย   สุรา
 บุหรี่   ยาแก้ไอผสมน้ำอัดลม

14. ระยะเวลาที่เสพยาเสพติด.....ปี .....เดือน

15. ความถี่ในการเสพยาเสพติด .....ครั้ง/สัปดาห์

16. ลักษณะการเลี้ยงดู

พ่อแม่หรือผู้ปกครองของคุณมีลักษณะเหล่านี้หรือไม่

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดหรือแสดงท่าทีที่ทำให้รู้สึกว่าคุณรักห่วงใย และเอาใจใส่ทุกความสุขของคุณเสมอ		
2	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดคุยกับคุณด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลเสมอ		
3	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะรับฟังปัญหา และจะให้คำปรึกษาแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่คุณ		
4	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักคอยให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เมื่อคุณเกิดความกังวลใจหรือไม่สบายใจ		
5	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอธิบายถึงเหตุผลในการที่จะลงโทษคุณทุกครั้ง		
6	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะลงโทษคุณอย่างเหมาะสมกับความผิดที่ทำลงไป		
7	พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้โอกาสให้คุณอธิบายก่อนจะลงโทษคุณเสมอ		
8	พ่อแม่หรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้คุณแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี		
9	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะกำกับและควบคุมพฤติกรรมของคุณ		
10	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะไม่ปล่อยให้คุณตัดสินใจด้วยตนเองเลย		
11	พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้อิสระกับคุณในการคบเพื่อน		
12	พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่อนุญาตให้คุณออกไปนอกบ้านในวันหยุด		
13	เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองอารมณ์เสีย มักจะพาลดค่าหรือลงโทษคุณเสมอ		
14	เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองทำหน้าบึ้งและเมินเฉยก็เป็นการเพียงพอที่จะทำให้คุณรู้สึกว่าคุณปกครองไม่พอใจ		
15	เมื่อคุณไม่ทำตามที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีขู่แต่ไม่ได้ลงโทษคุณจริงๆ		
16	การดูค่าน้ำค่าว่าเป็นวิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองใช้ลงโทษคุณ		

ตอนที่ 2 ข้อมูลการกระทำผิด

1. คุณถูกควบคุมตัวในครั้งนี้อย่างไร

- เสพยาบ้า
- มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อเสพ
- มียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายยาบ้า

2. การกระทำผิดครั้งนี้ มีผู้ร่วมกระทำผิดด้วยหรือไม่

- ไม่มี / ทำคนเดียว
- มี / คือเพื่อน
- มี / คือญาติ-พี่ น้อง
- มี/คือคนอื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 3 การคบหาสมาคมเพื่อน และการควบคุมตนเอง

ข้อ	ข้อความ	มี	ไม่มี
เพื่อนที่คุณคบหาสมาคมด้วยมีลักษณะหรือพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่			
1	เพื่อนที่เสพยาเสพติด		
2	เพื่อนที่จำหน่ายยาเสพติด		
3	เพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน		
4	เพื่อนที่มีนิสัยอันธพาล เกเร ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น		
5	เพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน		
6	เพื่อนที่ชอบลักเล็กขโมยน้อย		
7	เพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือ/ไม่ประกอบอาชีพ		
8	เพื่อนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน		
9	เพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร		
10	เพื่อนที่มักจะแก้ปัญหาด้วยการหนีออกจากบ้าน		
11	เพื่อนที่เคยถูกตำรวจจับเพราะกระทำความผิดหรือถูกดำเนินคดี		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
คุณมีลักษณะหรือพฤติกรรมเหล่านี้หรือไม่			
12	เมื่อถูกทำให้โกรธ หรือถูกขู่ข่มขู่ คุณมักจะโต้ตอบทันที		
13	เมื่อจะทำอะไร คุณไม่ได้ทุ่มเทพลังกาย และพลังใจอย่างเต็มที่ แล้วกลับมาเสียใจทีหลัง		
14	คุณชอบทำในสิ่งที่ทำให้คุณมีความสุขในขณะนั้น มากกว่าที่จะคำนึงถึงผลเสีย ที่จะตามมาในอนาคต		
15	คุณให้ความสนใจกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวคุณ ในในระยะสั้น มากกว่าในระยะยาว		
16	คุณชอบหลีกเลี่ยงงานยาก ๆ อยู่เสมอ		
17	เมื่อคุณรู้สึกว่าคุณทำอะไรที่มีความสลับซับซ้อน มีความยุ่งยาก คุณก็จะถอนตัวหรือหยุดทำทันที		
18	คุณชอบสิ่งที่ทำให้ตัวเองอยู่ได้ง่ายๆและสบายที่สุด		
19	คุณไม่ชอบทำงานที่ยาก ๆ		
20	คุณชอบทำอะไรที่เสี่ยง (เล็กน้อยๆ) เพื่อทดสอบตนเองอยู่เสมอ		
21	ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่เสี่ยง เพื่อความสนุกสนาน		
22	ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่ตื่นเต้นเร้าใจ ทั้ง ๆ ที่อาจจะทำให้ตัวเองเดือดร้อน		
23	คุณชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น มากกว่าความปลอดภัย		
24	คุณมักจะเลือกทำกิจกรรมที่ใช้พลังกำลังและความแข็งแรงทางร่างกาย มากกว่าใช้สมองหรือความคิด		
25	คุณจะรู้สึกดีเมื่อได้เคลื่อนไหวร่างกายมากกว่าที่จะนั่งอยู่ นอนอยู่ หรือใช้ความคิด		
26	คุณชอบทำกิจกรรมข้างนอกบ้านมากกว่าที่จะนั่งอ่านหนังสือหรือใช้ความคิดอยู่แต่ในบ้าน		
27	คุณรู้สึกมีพลังและความต้องการในการทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน		
28	คุณคิดว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือเพื่อนควรจะปฏิบัติกับคุณดีกว่านี้		

ข้อ	ข้อความ	มี	ไม่มี
29	คุณคิดว่าเป็นเรื่องเสียเวลาที่จะทำความเข้าใจหรือเข้าไปช่วยแก้ปัญหาให้ผู้อื่น		
30	เมื่อคุณทำให้ผู้อื่นอารมณ์เสีย คุณมักคิดว่า มันเป็นปัญหาของเขา ไม่ใช่ปัญหาของเรา		
31	คุณคิดว่าความต้องการของคุณเป็นเรื่องสำคัญที่คนอื่นๆ ควรให้ความสนใจ และหยิบยื่นอะไรบางอย่างให้แก่คุณ แม้ว่าเขาจะต้องเดือดร้อนบ้างเล็กๆ น้อยๆ ก็ตาม		
32	คุณมักจะอารมณ์เสียได้ง่าย		
33	เวลาที่คุณ โกรธ คุณมักจะแสดงอารมณ์ หรือใช้กำลังโต้ตอบมากกว่าที่จะนั่งพูดคุยกันโดยใช้เหตุผล		
34	เมื่อโกรธมาก ๆ คุณมักมีท่าทีรุนแรง จนคนอื่นไม่กล้าเข้าใกล้		
35	เมื่อขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง คุณไม่สามารถควบคุมอารมณ์ หรือระงับความโกรธได้		

***** ขอขอบคุณคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม *****

ภาคผนวก ข

คำดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ลักษณะการเลี้ยงดู

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดหรือแสดงท่าทีที่สื่อให้รู้ว่ารักคุณมาก	0	0	0	+1	1	1	0.6	นำไปใช้ได้
2	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักจะพูดคุยกับคุณด้วยน้ำเสียงที่นุ่มนวลเสมอ	+1	0	+1	+1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
3	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะเฝ้าคำปรึกษาแนะนำแก่คุณเมื่อคุณมีปัญหา	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
4	พ่อแม่หรือผู้ปกครองมักคอยปลอบโยนและให้กำลังใจเมื่อคุณเกิดความกังวลใจหรือไม่สบายใจ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
5	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะอธิบายถึงเหตุผลในการที่จะลงโทษคุณทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
6	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะลงโทษคุณอย่างเหมาะสมกับความผิดที่ทำลงไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
7	พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้ออกาสให้คุณอธิบายก่อนจะลงโทษคุณเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
8	ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้คุณแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
9	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะคอย สอดส่องดูแลความประพฤติของคุณ อย่างใกล้ชิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
10	พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะไม่ปล่อยให้ คุณตัดสินใจเองเลย	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
11	พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้อิสระคุณ ในการคบเพื่อน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
12	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้คุณออกไป นอกบ้านในวันหยุด	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
13	เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองอารมณ์เสีย มักจะพาลดูค่าหรือลงโทษคุณเสมอ	+1	0	+1	+1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
14	เมื่อพ่อแม่หรือผู้ปกครองทำหน้าบึ้ง และมินเฉยก็เป็นการเพียงพอที่จะ ทำให้คุณรู้สึกว่าผู้ปกครองไม่พอใจ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
15	เมื่อคุณไม่ทำตามที่พ่อแม่หรือ ผู้ปกครองสั่ง ผู้ปกครองมักใช้วิธีขู่ แต่ไม่ได้ลงโทษคุณจริงๆ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
16	การดูค่าว่ากล่าวเป็นวิธีการที่พ่อแม่ หรือผู้ปกครองใช้ลงโทษคุณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) การคบหาสมาคมเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	เพื่อนที่เสพยาเสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
2	เพื่อนที่จำหน่ายยาเสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
3	เพื่อนที่ชอบเล่นการพนัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
4	เพื่อนที่มีนิสัยอันธพาล เกเร ชอบมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
5	เพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
6	เพื่อนที่ชอบลักเล็กขโมยน้อย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
7	เพื่อนที่ไม่เรียนหนังสือ/ไม่ประกอบอาชีพ	+1	+1	+1	0	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
8	เพื่อนที่มีพฤติกรรมหนีเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
9	เพื่อนที่ชอบชวนลามผู้หญิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
10	เพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
11	เพื่อนที่เคยใช้กำลังบังคับผู้หญิงให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
12	เพื่อนที่หนีออกจากบ้าน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
13	เพื่อนที่เคยถูกตำรวจจับ	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้

คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) การควบคุมตนเอง

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
1	เมื่อถูกทำให้โกรธ หรือถูกขู่ข่ม คุณมักจะโต้ตอบทันที	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
2	เมื่อจะทำอะไร คุณไม่ได้ทุ่มเทพลังกาย และพลังใจอย่างเต็มที่	-1	0	0	+1	0	0	0	ใช้ไม่ได้
3	คุณชอบทำในสิ่งที่ทำให้คุณมีความสุขในขณะนั้น มากกว่าที่จะคำนึงถึงผลเสีย ที่จะตามมาในอนาคต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
4	คุณให้ความสนใจกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตัวคุณ ในในระยะสั้น มากกว่าในระยะยาว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
5	คุณชอบหลีกเลี่ยงงานยาก ๆ อยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
6	เมื่อคุณรู้ดีว่าสิ่งที่คุณทำอยู่มีความสลับซับซ้อน มีความยุ่งยาก คุณก็จะถอนตัวหรือหยุดทำทันที	+1	+1	+1	+1	+1	3	1	นำไปใช้ได้
7	คุณชอบทำสิ่งที่ทำให้ตัวเองง่าย และสบายที่สุด	+1	0	+1	-1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
8	คุณไม่ชอบทำงานที่ยากๆ	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
9	คุณชอบทำอะไรที่เสี่ยง (เล็กน้อยๆ) เพื่อทดสอบตนเองอยู่เสมอ	+1	+1	0	0	+1	3	0.6	นำไปใช้ได้
10	ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่เสี่ยงเพื่อความสนุกสนาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
11	ในบางครั้งคุณจะทำในสิ่งที่ตื่นเต้น เร้าใจทุกอย่างที่อาจ จะทำให้ตัวเอง เดือดร้อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
12	คุณชอบการผจญภัยและความ ตื่นเต้น มากกว่าความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
13	คุณมักจะเลือกทำกิจกรรมที่ใช้ พลังกำลังและความแข็งแรงทาง ร่างกายร่างกาย มากกว่าใช้สมองหรือ ความคิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
14	คุณจะรู้สึกดีเมื่อได้เคลื่อนไหว ร่างกายมากกว่าที่จะนั่งอยู่ นอนอยู่ หรือใช้ความคิด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
15	คุณชอบทำกิจกรรมข้างนอกบ้าน มากกว่าที่จะนั่งอ่านหนังสือหรือใช้ ความคิดอยู่แต่ในบ้าน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
16	คุณรู้สึกมีพลังและความต้องการใน การทำกิจกรรมมากกว่าคนอื่นๆใน วัยเดียวกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
17	คุณมักจะคำนึงถึงตนเองก่อน แม้จะ ทำให้คนอื่นเดือดร้อนก็ตาม	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
18	บางครั้งคุณไม่เห็นอกเห็นใจผู้อื่น เวลาที่เขามีปัญหา	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3	4	5			
19	เมื่อคุณทำให้ผู้อื่นอารมณ์เสีย คุณมักคิดว่า มันเป็นปัญหาของเขา ไม่ใช่ปัญหาของเรา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
20	คุณพยายามแสวงหาสิ่งต่างๆที่ ต้องการ แม้ว่าสิ่งนั้นจะสร้างความ เดือดร้อนให้กับคนอื่นก็ตาม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
21	คุณมักจะอารมณ์เสียได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
22	เมื่อเวลาโกรธใคร คุณมักจะทำร้าย เขามากกว่าที่จะพูดจกกันด้วยเหตุผล	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
23	เมื่อโกรธมากๆ คุณมักจะมีท่าที รุนแรง จนคนอื่นไม่กล้าเข้าใกล้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
24	เมื่อขัดแย้งกับผู้อื่นอย่างรุนแรง คุณ ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ หรือ ระงับความโกรธได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอัจฉราวรรณ เคนวัน
วัน เดือน ปีเกิด	18 ตุลาคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2552
สถานที่ทำงาน	ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสกลนคร อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่ง	นักจิตวิทยาปฏิบัติการ

